

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2015/1585

av den 25 november 2014

om stödordningen SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) som Tyskland har genomfört till stöd för el från förnybara energikällor och energiintensiva användare

[delgivet med nr C(2014) 8786]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom ett klagomål som inkom i december 2011 underrättades kommissionen om att Tyskland hade genomfört statligt stöd till förnybar el och för energiintensiva användare (nedan kallade *energiintensiva användare*) med hjälp av ett tak på tilläggsavgiften som finansierar stödet av förnybar el (nedan kallat *EEG-tilläggsavgift*).
- (2) Genom en skrivelse av den 18 december 2013 underrättade kommissionen Tyskland om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 108.2 i EG-fördraget avseende detta stöd (nedan kallat *inledningsbeslutet*).
- (3) Inledningsbeslutet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på stödet i fråga.
- (4) Kommissionen vidarebefordrade de synpunkter som inkommit från berörda parter till Tyskland som har fått tillfälle att bemöta dem. Tysklands synpunkter mottogs genom skrivelser av den 20 januari 2014 och den 14 november 2014.
- (5) Genom en skrivelse av den 22 september 2014 har Tyskland avstått från sin rätt enligt artikel 342 i fördraget jämförd med artikel 3 i förordning (EEG) nr 1/1958 ⁽³⁾, att få beslutet antaget på tyska och samtyckt till att beslutet antas på engelska.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET**2.1 2012 års EEG-lag**

- (6) 2012 års EEG-lag (*Erneuerbare-Energien-Gesetz, EEG*) antogs den 28 juli 2011 och trädde i kraft den 1 januari 2012 ⁽⁴⁾. Den har väsentligen ändrats genom 2014 års EEG-lag ⁽⁵⁾. Kommissionen godkände den nya stödordningen som följer av den betydande ändringen den 23 juli 2014 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ EUT C 37, 7.2.2014, s. 73, och EUT C 250, 1.8.2014, s. 15.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

⁽³⁾ Förordning nr 1 som fastställer de språk som ska användas av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT I, volym 1952–1958, s. 59).

⁽⁴⁾ Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG), i dess ändrade lydelse enligt Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt, del I, s. 1634, och enligt Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. Augusti 2012, Bundesgesetzblatt, del I, s. 1754.

⁽⁵⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, del I, s. 1066.

⁽⁶⁾ Statligt stöd SA.38632 (2014/N) – Tyskland: EEG 2014 – reform av lagen om förnybar energi (ännu ej offentliggjort i EUT).

- (7) På den första nivån av systemet som inrättades genom 2012 års EEG-lag är nätoperatörer (i de flesta fall systemansvariga för distributionssystemen) skyldiga att köpa el som producerats inom deras nätområde från förnybara energikällor och gruvgas ("el från förnybara energikällor" och el som produceras av gruvgas kallas tillsammans för EEG-el). Inköpspriserna är fastställda i lag (nedan kallade *inmatningspriser*). I stället för att begära att inmatningspriserna betalas får producenter av el från förnybara energikällor och el från gruvgas också sälja sin elenergi direkt på marknaden (nedan kallat *direktförsäljning*). När de gör detta måste de ha rätt att få en marknadsmässig premie av nätoperatören. Beloppet för denna marknadspremie är också fastställt i lag.
- (8) På den andra nivån är nätoperatörer skyldiga att omedelbart överföra EEG-el till sina respektive systemansvariga för överföringssystemen (nedan kallade *systemansvariga*), av vilka det finns fyra i Tyskland, som i sin tur är skyldiga att kompensera nätoperatörerna för hela kostnaden till följd av inmatningspriserna och marknadspremierna.
- (9) 2012 års EEG-lag föreskriver också en utjämningsmekanism genom vilken den finansiella börda som uppstår som ett resultat av köpskyldigheten fördelas mellan fyra systemansvariga, så att varje systemansvarig i slutändan täcker kostnaderna för den mängd el som motsvarar den genomsnittliga andelen EEG-el jämfört med den totala mängden el som levererats till slutförbrukarna i varje område som betjänades av de enskilda systemansvariga under det föregående kalenderåret (punkt 36 i 2012 års EEG-lag). Detta är den tredje nivån.
- (10) Systemansvariga är skyldiga att sälja EEG-elen på spotmarknaden. De kan göra detta på egen hand eller tillsammans. Om det erhållna priset på spotmarknaden inte är tillräckligt för att täcka den finansiella börda som följer av deras betalningsskyldigheter gentemot nätoperatörerna har systemansvariga enligt lag rätt att begära att elleverantörerna betalar en del av denna börda i förhållande till respektive mängd el som levererats till slutförbrukarna. Andelen ska bestämmas på ett sådant sätt att varje elleverantör har samma kostnader för varje kilowattimme el som levererats av företaget till slutförbrukare. Månatliga förskott ska göras för betalning av denna tilläggsavgift. 2012 års EEG-lag betecknar uttryckligen denna avgift som de systemansvariga tar ut av elleverantörer, som EEG-tilläggsavgiften (se punkt 37.2 i 2012 års EEG-lag). De fyra systemansvariga är skyldiga att tillkännage alla betalningar som de har erhållit på ett gemensamt EEG-konto och offentliggöra det kontot (punkt 7 i AusglmechV (?)). Detta är den fjärde nivån.
- (11) De fyra systemansvariga ska tillsammans fastställa EEG-tilläggsavgiften för år $n + 1$ i oktober (punkt 3.2 i AusglmechV). Metoden som de ska använda och de uppgifter som de måste grunda sin beräkning på återfinns i Ausgleichsmechanismusverordnung (AusglMechV) och i Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung (AusglMechAV) (?). Dessa rättsakter ger inte de systemansvariga något utrymme för skönmässig bedömning. Framför allt anges följande i punkt 3 i AusglMechV:

"Punkt 3 om EEG-tilläggsavgiften

- 1) De systemansvariga för överföringssystemen beräknar EEG-tilläggsavgiften enligt punkt 37.2 i lagen om förnybar energi [dvs. 2012 års EEG-lag] på ett öppet sätt.
1. Skillnaden mellan de förväntade intäkterna som avses i punkterna 3.1 och 3.3 för följande kalenderår och planerade kostnader som avses i punkt 4 för följande kalenderår.
 2. Skillnaden mellan den faktiska inkomsten som avses i punkt 3 och de faktiska utgifterna som avses i punkt 4 vid tidpunkten för beräkningen.
- 2) EEG-tilläggsavgiften för följande kalenderår måste offentliggöras före den 15 oktober varje kalenderår på webbplatsen för den systemansvariga för överföringssystemet i sammanställd form och ska anges i procent per kilowattimme som levereras till konsumenter, punkt 43.3 i lagen om förnybar energi ska tillämpas i enlighet med detta.

(?) Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, del I, s. 2101, i dess ändrade lydelse enligt artikel 2 of Gesetz vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt, del I, s. 1754.

(*) Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, del I, s. 134, i dess ändrade lydelse enligt Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013, Bundesgesetzblatt, del I, s. 310.

- 3) Inkomster:
1. Inkomster från dagen före- och intradagsmarknader enligt punkt 2.
 2. Inkomster från EEG-tilläggsavgiften.
 - 2a. Inkomster från betalningar enligt punkt 35.2 i lagen om förnybara energikällor under förutsättning att avvägningen enligt punkt 35.3 i lagen om förnybar energi uppvisar ett positivt saldo för den systemansvariga för överföringssystem.
 3. Inkomster från intressen som avses i punkt 5.
 4. Inkomster från avvecklingen av balanskraft för EEG och balans.
 5. Inkomster enligt punkt 35.4 eller 38 i lagen om förnybar energi och punkt 6.
- 4) Utgifter:
1. Inmatningspriser och ersättning enligt punkt 16 eller 35.1 i lagen om förnybar energi.
 - 1a. Utbetalning av bidrag enligt punkt 33g, 33i eller 35.1a i lagen om förnybar energi.
 - 1b. Betalningar enligt punkt 35.1b i lagen om förnybar energi.
 2. Återbetalningar enligt punkt 6.
 3. Betalning av ränta som avses i punkt 5.
 4. Kostnader som krävs för avveckling av intradagstransaktioner.
 5. Kostnader som krävs för avvecklingen av balanskraft för EEG och balans.
 6. Kostnader som krävs för utarbetandet av dagen före- och intradagsmarknader prognoser.
 7. Kostnader som krävs för inrättandet och driften av en anläggning, förutsatt att den systemansvariga är skyldig att tillämpa en sådan på grundval av ett dekret som antagits enligt nr 2 i punkt 64e i lagen om förnybar energi.
- 5) Skillnader mellan inkomster och utgifter är föremål för intresse. Räntesatsen för en kalendermånad uppgår till 0,3 procentenheter över genomsnittet per månad på grundval av Interbankräntan i euro för enmånadslån i de länder som deltar i Europeiska monetära unionen (Euribor) under en månad.
- 6) Om det finns rättigheter till följd av skillnader mellan de månatliga betalningar enligt tredje meningen i punkt 37.2 i lagen om förnybar energi och den slutliga avvecklingen enligt punkt 48.2 i lagen om förnybar energi, måste de kompenseras fram till den 30 september året efter inmatningen.
- 7) Vid beräkningen av inkomster och utgifter som avses i punkt 1.1 för att beräkna EEG-tilläggsavgiften, har systemansvariga för överföringssystem möjlighet att beakta en likviditetsreserv. Den får inte överstiga 10 % av skillnaden som avses i punkt 1.1.”
- (12) De fyra systemansvariga fastställer gemensamt EEG-tilläggsavgiften på grundval av de beräknade finansiella behoven för betalning av inmatningspriser, premier och de förväntade intäkterna från försäljningen av EEG-el på spotmarknaden och den uppskattade elförbrukningen. Dessutom måste en rad intäkter och kostnader kopplade till förvaltningen av EEG-tilläggsavgiften beaktas vid beräkningen av denna. 2012 uppgick EEG-tilläggsavgiften till 3,592 cent/kWh. Den var 5,277 cent/kWh 2013. Tilläggsavgiften uppgår till 6,240 cent/kWh 2014.

- (13) Vidare följer av bestämmelserna som beskrivs i skäl 11 att EEG-tilläggsavgiften säkerställer att samtliga merkostnader som nätoperatörerna och systemansvariga ådrar sig på grund av sin rättsliga skyldigheter enligt 2012 års EEG-lag gentemot producenterna av EEG-el respektive nätoperatörerna, kompenseras via EEG-tilläggsavgiften. Om intäkterna från EEG-tilläggsavgiften för ett bestämt år överstiger kostnaderna överförs överskottet till nästa år och EEG-tilläggsavgiften minskas i enlighet därmed. Om det finns ett överskott ökas EEG-tilläggsavgiften i enlighet därmed. Dessa justeringar är automatiska och kräver inte något ytterligare ingripande av lagstiftaren eller den verkställande makten.

2.2 Det gröna el-privilegiet

- (14) Enligt punkt 39 i 2012 års EEG-lag begränsas EEG-tilläggsavgiften för elleverantörer under ett visst kalenderår till 2 cent per kilowattimme (cent/kWh), om den EEG-el de levererar till alla slutförbrukare uppfyller vissa villkor (nedan kallat *grön el-privilegium*).
- (15) Nedsättningen beviljas om leverantören har köpt EEG-el direkt från nationella EEG-elproducenter genom direktförsäljning i den mening som avses i punkt 33b nr 2 i 2012 års EEG-lag (dvs. direktförsäljning där EEG-elproducenter inte ansöker om stöd enligt 2012 års EEG-lag) och den mängd EEG-el som köpts når följande trösklar:
- a) Minst 50 % av elen som leverantören levererar till alla slutförbrukare är EEG-el, och
- b) minst 20 % av elen är vind- eller solenergi i den mening som avses i punkterna 29–33 i 2012 års EEG-lag.
- (16) Nedsättningen med 2 cent/kWh tillämpas på hela elutbudet. Detta innebär att om en leverantör hämtar 50 % av sin el från konventionella energikällor, medan den andra hälften av elen är EEG-el som köpts in inom ramen för direktförsäljning som beskrivs i skäl 15 får leverantören 4 cent/kWh. Denna betalning kan föras vidare helt eller delvis till producenterna av EEG-el.
- (17) Tyskland har i detta avseende förklarat att elleverantörer som ansöker om privilegiet bara kan få en nedsättning med 2 cent/kWh på hela sin portfölj om minst 50 % av den är EEG-el. För att undvika eller minimera risken att nått och jämnt missa målet 50 % (då full EEG-tilläggsavgift betalas på hela portföljen) köper elleverantörer EEG-el med en säkerhetsmarginal, det vill säga utöver de 50 % som krävs, ibland upp till 60 %. För att i så fall beräkna den kostnadsfördel som potentiellt kan föras vidare till EEG-elproducenter, måste EEG-tilläggsavgiftens nedsättning för hela portföljen, det vill säga 2 cent/kWh, delas med en högre EEG-el-andel. För till exempel en andel på 60 % skulle den faktiska kostnadsfördelen som kan föras vidare inte uppgå till 4 cent/kWh, utan endast 3,3 cent/kWh. I genomsnitt var den största fördelen som en följd av det *gröna el-privilegiet* 3,8 cent/kWh 2012, 3,2 cent/kWh 2013 och 3,9 cent/kWh 2014.
- (18) För att bestämma omfattningen av den historiskt potentiella diskrimineringen enligt artiklarna 30 och 110 i fördraget, i syfte att finna en lösning, har Tyskland uppskattat att importen av ursprungsgarantier motsvarande EEG-elverk som skulle ha varit berättigade till stöd enligt 2012 års EEG-lag mellan den 1 januari 2012 och den 31 juli 2014, vilket är den period då 2012 års EEG-lag var i kraft, uppgick till 1,3 TWh.

År	2012	2013	2014
Stödberättigad EEG-elimport med stöd av ursprungsgarantier (i GWh)	519	283	547

- (19) Tyskland har hävdats att om denna import hade omfattats av det gröna el-privilegiet, på ungefär 4 cent/kWh, skulle intäkterna enligt EEG-tilläggsavgiften från elleverantörerna som köper denna el ha uppgått till cirka 50 miljoner euro. Tyskland har åtagit sig att återinvestera beloppet i sammanlänkningar och europeiska energiprojekt.

2.3 Den sänkta EEG-tilläggsavgiften för energiintensiva företag

- (20) 2012 års EEG-lag medför inte någon skyldighet för elleverantörer att föra vidare EEG-tilläggsavgiften till kunderna. I 2012 års EEG-lag föreskrivs emellertid hur elleverantören måste ange EEG-tilläggsavgiften på elräkningen när EEG-tilläggsavgiften förs vidare. I praktiken för alla elleverantörer vidare EEG-tilläggsavgiften i sin helhet.
- (21) Enligt punkt 40 i 2012 års EEG-lag begränsas tilläggsavgiftsbeloppet som elleverantörer kan föra vidare till energiintensiva användare. På begäran kommer Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (Bafa), en offentlig myndighet, att utfärda ett förvaltningsbeslut som förbjuder elleverantören föra vidare hela EEG-tilläggsavgiften till en slutanvändare när slutanvändaren är ett tillverkande företag med hög elförbrukning⁽⁹⁾. Denna bestämmelse kallas särskild kompensationsregel (Besondere Ausgleichsregel, BesAR).
- (22) Punkt 40 i 2012 års EEG-lag anger att denna begränsning är avsedd att minska energikostnaderna för dessa företag för att bevara deras internationella konkurrenskraft, i den mån detta är förenligt med målen i 2012 års EEG-lag och gränsen fortfarande är förenlig med elanvändarnas intresse som helhet.
- (23) Enligt punkt 41.1 i 2012 års EEG-lag begränsas EEG-tilläggsavgiften på följande villkor:
- Elen som köps från en elleverantör och används av företagen själva var minst 1 GWh under föregående budgetår.
 - Förhållandet mellan elkostnaderna ska bäras av företaget för dess bruttoförelägningsvärde var minst 14 % under föregående budgetår.
 - EEG-tilläggsavgiften fördes vidare till företaget under föregående budgetår.
 - Företaget har genomgått en certifierad energibesiktning (detta villkor gäller inte för företag vars elförbrukning är mindre än 10 GWh).
- (24) Enligt den allmänna regeln nr 1 i punkt 41.3 begränsas EEG-tilläggsavgiften för energiintensiva användare, gradvis enligt följande:
- Förbrukning upp till 1 GWh: inget tak – full EEG-tilläggsavgift.
 - Förbrukning mellan 1 GWh och 10 GWh: 10 % av EEG-tilläggsavgiften.
 - Förbrukning mellan 10 GWh och 100 GWh: 1 % av EEG-tilläggsavgiften.
 - Förbrukning över 100 GWh: 0,05 cent/kWh.
- (25) Om en energiintensiv användare har en förbrukning på mer än 100 GWh och om elkostnader utgör mer än 20 % av bruttoförelägningsvärdet kommer de olika tröskelvärden som beskrivs i skäl 24 inte att vara tillämpliga, och EEG-tilläggsavgiften begränsas till 0,05 cent/kWh för den berörda användarens sammanlagda elförbrukning (punkt 41.3, nr 2).
- (26) Beslutet av Bafa är bindande inte endast för elleverantören utan även för de systemansvariga. Det betyder att om Bafa har beslutat att en energiintensiv användare bara behöver betala en sänkt EEG-tilläggsavgift till sin elleverantör, minskas i sin tur den berörda användarens elleverantörs skyldighet att betala EEG-tilläggsavgiften till den systemansvariga i enlighet därmed. Detta kommer att beaktas när systemansvariga fastställer EEG-tilläggsavgiften. Eventuella tvister om beslut av detta organ ska anhängiggöras vid förvaltningsdomstolarna eftersom detta beslut är en administrativ handling. Besluten är således också omedelbart verkställbara.

2.4 Anpassningsplanen

- (27) För att anpassa nedsatta EEG-tilläggsavgifter till bestämmelserna i punkt 196 och följande punkter i riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (nedan kallade 2014 års riktlinjer) har Tyskland inkommit med en anpassningsplan⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Taket beviljas också järnvägsföretag. Detta tak provas inte inom ramen för detta beslut. Kommissionen förbehåller sig rätten att bedöma punkt 42 i 2012 års EEG-lag i ett separat förfarande.

⁽¹⁰⁾ EUT C 200, 28.6.2014, s. 1.

- (28) För företag som har gynnats av BesAR men som har betalat mindre än de borde ha enligt bestämmelserna i punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer (särskilt kriterierna för stödberättigande i punkterna 185, 186 och 187 och proportionalitetskriterier i punkterna 188 och 189) får den justerade EEG-tilläggsavgiften för 2013 inte överstiga 125 % av tilläggsavgiften som de faktiskt har betalat under det året. Den justerade tilläggsavgiften för 2014 får inte överstiga 150 % av samma basvärde, det vill säga tilläggsavgiften som faktiskt betalades under 2013. För att påskynda återkravet och eftersom förbrukningsuppgifterna för de aktuella åren ännu inte är tillgängliga för alla företag som berörs av återkravet, kommer Tyskland som ett första steg att använda elförbrukningen som lades fram i ansökningarna för att beräkna ett preliminärt återkravsbelopp, som ska återkrävas omedelbart för att uppfylla Deggendorf-kravet ⁽¹⁾. Tyskland kommer att, som ett andra steg, tillämpa de faktiska förbrukningsuppgifterna för de aktuella åren för att fastställa de slutliga återkravsbeloppen och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa återkrav eller återbetalning på grundval av de slutliga beloppen.
- (29) Från 2015 ändras justeringsmekanismen. Enligt punkt 103.3 i 2014 års EEG-lag ⁽¹²⁾ kommer Bafa att begränsa EEG-tilläggsavgiften som ska betalas av energiintensiva användare under åren 2015–2018 på ett sådant sätt att EEG-tilläggsavgiften för ett visst år X inte överskrider den dubbla EEG-tilläggsavgiften som betalades under räkenskapsåret som föregår tillämpningsåret ($x - 2$). Medan EEG-tilläggsavgiften således kommer att höjas varje år, kommer tilläggsavgiften som ska betalas under 2015 att begränsas till det dubbla av 2013 års tilläggsavgift, liksom tilläggsavgifterna för de följande åren fram till 2018.

2.5 Öppenhet, EEG-konto och övervakning av staten

- (30) Ett visst antal kontroll-, tillsyns- och tillämpningsuppgifter har anförtrotts det federala nätverket (Bundesnetzagentur, "BNetzA").
- (31) EEG-elproducenter, nätoperatörer, systemansvariga och elleverantörer är skyldiga att göra de uppgifter som krävs för ett korrekt genomförande av EEG-systemet tillgängliga för varandra. I 2012 års EEG-lag fastställs i detalj vilken typ av information som ska överföras systematiskt och vid vilken tid på året. Nätoperatörer, systemansvariga och elleverantörer kan kräva att uppgifterna granskas av en revisor.
- (32) I 2012 års EEG-lag har ett tvistlösningsorgan inrättats av förbundsministeriet för miljö, naturskydd och kärnsäkerhet med uppdrag att klargöra frågor och lösa tvister mellan EEG-elproducenter, nätoperatörer, systemansvariga och elleverantörer (clearingstelle).
- (33) Dessutom är nätoperatörer och systemansvariga enligt 2012 års EEG-lag och tillämpningsdekret (AusglMechV och AusglMechAV), skyldiga att offentliggöra vissa uppgifter på sina webbplatser (mängd EEG-el som köpts och till vilket pris). Systemansvariga måste hålla alla transaktioner kopplade till 2012 års EEG-lag separerade från resten av sin verksamhet. De är skyldiga att föra separata räkenskaper över alla finansiella flöden som avser 2012 års EEG-lag, och det ska finnas ett separat bankkonto som förvaltas gemensamt av de fyra systemansvariga med alla kostnader och intäkter knutna till 2012 års EEG-lag (punkt 5 i AusglMechAV).
- (34) De systemansvariga är skyldiga att, på en gemensam webbplats som betecknas som "EEG-konto", offentliggöra månadsvisa aggregerade inkomster från försäljningen av EEG-el på spotmarknaden och från EEG-tilläggsavgiften samt sammanlagda kostnader (ersättning till nätoperatörer och andra kostnader för förvaltning av systemet). De är också skyldiga att i förväg offentliggöra den prognostiserade EEG-tilläggsavgiften för följande år.
- (35) I 2012 års EEG-lag fastställs en skyldighet för anläggningar att vara registrerade hos en myndighet. Registreringen ska vara ett villkor för rätten att erhålla inmatningspriser. Registret har ännu inte upprättats men det finns redan en särskild skyldighet för solkraftverk och anläggningar för flytande biomassa att vara registrerade för att dra nytta av inmatningspriser. BNetzA förvaltar solkraftverksregistret och Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung förvaltar registret för anläggningar för flytande biomassa.
- (36) Nätoperatörer och systemansvariga ska till BNetzA överlämna uppgifterna som de mottar från anläggningarnas driftansvariga (anläggningsplacering, produktionskapacitet etc.), nätet (distribution eller överföring) till vilka anläggningar är anslutna, aggregerade och enskilda avgifter som betalas till anläggningar, de slutliga fakturorna till elleverantörer och de uppgifter som krävs för att verifiera riktigheten i de uppgifter som tillhandahålls.

⁽¹⁾ Mål T-244/93 och T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf mot kommissionen, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽¹²⁾ Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt, del I, s.1066.

Elleverantörer är skyldiga att meddela BNetzA hur stor mängd el som levereras till kunderna och de slutliga redovisningarna. BNetzA har också kontrollbefogenheter när det gäller ägare av EEG-elinstallationer för att övervaka hur nätoperatörer och systemansvariga uppfyller sina skyldigheter.

- (37) De systemansvariga måste också överlämna detaljerade uppgifter till BNetzA avseende EEG-tilläggsavgiften. De ska särskilt lämna uppgifter som berör de olika intäkter och utgifter som används för att beräkna EEG-tilläggsavgiften (punkt 7.2 i AusglMechV).
- (38) De som omfattas av sänkt EEG-tilläggsavgift ska, på begäran, till förbundsministeriet för miljö, naturskydd och kärnsäkerhet överlämna all information som krävs för att kunna bedöma om målen enligt punkt 40 kommer att uppfyllas.
- (39) BNetzA har i uppdrag att se till att
- systemansvariga säljer el på spotmarknaden för vilken inmatningspriser har betalats i enlighet med tillämpliga regler (dvs. AusglMechV),
 - systemansvariga på rätt sätt bestämmer, fastställer och offentliggör EEG-tilläggsavgiften,
 - systemansvariga på rätt sätt tar ut EEG-tilläggsavgiften för elleverantörer,
 - nätoperatörer tar ut korrekta inmatningspriser och premier från systemansvariga,
 - EEG-tilläggsavgiften sänks endast för elleverantörer som uppfyller villkoren i punkt 39.
- (40) Vad gäller fastställandet av EEG-tilläggsavgiften har BNetzA många verkställande befogenheter och uppgifter i samband med de olika kostnads- och intäktsposter som de systemansvariga får ta med i beräkningen av EEG-tilläggsavgiften. För det första har BNetzA befogenhet att, i samförstånd med behöriga ministerier ⁽¹³⁾, fastställa reglerna för fastställandet av vilka poster som betraktas som intäkter och kostnader för inrättandet av EEG-tilläggsavgiften och den tillämpliga räntan. På grundval av detta beskriver BNetzA närmare i AusglMechAV vilka typer av kostnader som ska kan beaktas. För det andra ska BNetzA förses med alla relevanta uppgifter och handlingar som rör beräkningen av EEG-tilläggsavgiften. För det tredje kan BNetzA begära ytterligare information, inbegripet räkenskaperna (punkt 5.3 i AusglMechAV). Slutligen är systemansvariga skyldiga att påvisa riktigheten och nödvändigheten av vissa utgiftsposter, innan dessa kan beaktas vid beräkningen av EEG-tilläggsavgiften (se till exempel punkt 6.2 i AusglMechAV)
- (41) BNetzA har befogenhet att ge instruktioner till systemansvariga och fastställa standardformulär för de uppgifter som de systemansvariga ska överlämna.
- (42) BNetzA har också befogenhet att fastställa krav, i samförstånd med förbundsministeriet för miljö, naturskydd och kärnsäkerhet, avseende de systemansvarigas försäljning av EEG-el på spotmarknaden och att skapa incitament för bästa möjliga försäljning av elektricitet. Detta gjordes genom AusglMechAV.
- (43) BNetzA har verkställande befogenheter. Det kan till exempel vidta åtgärder när de systemansvariga inte fastställer EEG-tilläggsavgiften i enlighet med bestämmelserna (se nr 5 i punkt 83, nr 2 i punkt 6.1). BNetzA kan även fastställa EEG-tilläggsavgiftens nivå. I punkt 6.3 i AusglMechAV anges att skillnaden mellan EEG-tilläggsavgiften i de inkasserade beloppen och EEG-tilläggsavgiften i den nivå som tilläts av BNetzA enligt ett verkställbart beslut av BNetzA i enlighet med nr 3 och 4 i punkt 61.1 i 2012 års EEG-lag, också är antingen intäkter eller kostnader i den mening som avses i punkterna 3.3 och 3.4 i AusglMechV. I motsats till vad Tyskland har gjort gällande är detta ett tecken på att BNetzA kan fatta verkställbara beslut om korrigerings av tilläggsavgiftens storlek. Den rättsliga grunden för detta är punkterna 61.1 och 61.2, jämförda med punkt 65 och följande i *Energiewirtschaftsgesetz* (EnWG) ⁽¹⁴⁾, som är bestämmelser som ger BNetzA att fatta bindande beslut som är tillämpliga på privata aktörer. BNetzA kan också ålägga böter (se punkt 62.1 och 62.2 i 2012 års EEG-lag)
- (44) BNetzA är själv föremål för vissa rapporteringsskyldigheter och måste lämna vissa uppgifter till förbundsministeriet för miljö, naturskydd och kärnsäkerhet och det tyska förbundsministeriet för ekonomi och teknik för statistik och utvärdering.

⁽¹³⁾ Enligt punkt 11 i AusglMechV kan BNetzA utfärda föreskrifter i samförstånd med förbundsministeriet för miljö, naturskydd och kärnsäkerhet (numera förbundsministeriet för miljö, naturskydd, byggnadsverksamhet och kärnsäkerhet) och förbundsministeriet för ekonomi och teknik (numera förbundsministeriet för ekonomi och energi).

⁽¹⁴⁾ Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, del I, s. 1970, 3621, i dess ändrade lydelse enligt artikel 3.4 i Gesetz vom 4. Oktober 2013, Bundesgesetzblatt, del I, s. 3746.

- (45) Den federala miljöbyrån (Umweltbundesamt, "Uba") för registret över ursprungsgarantier i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG⁽¹⁵⁾. I detta hänseende ansvarar Uba för utfärdande, överföring och annullering av ursprungsgarantier.

3. BESLUTET ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET

- (46) Den 18 december 2013 beslutade kommissionen att inleda ett formellt granskningsförfarande, eftersom den ansåg att 2012 års EEG-lag utgjorde statligt stöd till EEG-elproducenter, elleverantörer som gynnas av det gröna el-privilegiet och energiintensiva användare samt ställde sig tvivlande till att stödet är förenligt med den inre marknaden.
- (47) Beträffande förekomsten av statligt stöd drog kommissionen den preliminära slutsatsen att 2012 års EEG-lag medför selektiva ekonomiska fördelar i) för producenter av el från förnybara energikällor och gruvgas, särskilt genom inmatningspriserna, och ii) för energiintensiva användare, genom nedsättningen av deras EEG-tilläggsavgifter.
- (48) Kommissionen drog preliminärt slutsatsen att dessa fördelar har finansierats med statliga medel, särskilt med tanke på i) att den tyska lagstiftaren verkade ha infört en särskild avgift avsedd att finansiera stödet till EEG-el, EEG-tilläggsavgiften, ii) att den tyska lagstiftaren och regeringen hade utsett systemansvariga att kollektivt förvalta denna tilläggsavgift enligt de regler som fastställdes av staten i 2012 års EEG-lag och i tillämpningsförfordningar och iii) att systemansvariga övervakades noga i förvaltningen av denna resurs.
- (49) Medan stödet för EEG-el konstaterades vara förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 c i fördraget, har kommissionen uttryckt tvivel om huruvida nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften kunde anses vara förenlig med fördraget, särskilt artikel 107.3 b och c i fördraget.
- (50) Slutligen uttryckte kommissionen tvivel om huruvida finansieringen av stöd till EEG-el enligt 2012 års EEG-lag är förenlig med artiklarna 30 och 110 i fördraget, med tanke på att även om EEG-tilläggsavgiften endast gynnar produktionen av EEG-el i Tyskland så tillämpades den även på förbrukning av importerad EEG-el vars producenter skulle ha varit berättigade till stöd enligt 2012 års EEG-lag om de hade varit belägna i Tyskland.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (51) Berörda parter lämnade synpunkter på inledningsbeslutet och om tillämpningen av 2014 års riktlinjer på detta beslut enligt punkt 248 i 2014 års riktlinjer.
- (52) De flesta berörda parter hävdade att 2012 års EEG-lag inte bör betraktas som statligt stöd till producenterna av EEG-el eller till förmån för energiintensiva användare. De anser att den tyska staten enbart upprättade ett system baserat på (på varandra följande) betalningar mellan privata aktörer där dessa aktörer använder sina egna finansiella medel. Omständigheten att detta system har sitt ursprung i statlig lagstiftning (2012 års EEG-lag och dess tillämpningsföreskrifter), eller inblandningen av BNetzA, Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, Uba och Bafa, vars uppdrag påstås vara begränsade, kan inte, enligt deras uppfattning, ändra systemets a priori privata karaktär. Denna analys grundar sig främst på domstolens domar i målen *PreussenElektra*⁽¹⁶⁾ och *Doux Élevage*⁽¹⁷⁾. Om det finns något stöd alls hävdar de berörda parterna att detta bör anses utgöra befintligt stöd mot bakgrund av kommissionens beslut om ett tidigare tyskt system i ärende NN 27/2000⁽¹⁸⁾.
- (53) Dessutom har berörda parter hävdat att den nedsatta EEG-tilläggsavgiften är förenlig med den inre marknaden på grundval av antingen artikel 107.3 b eller artikel 107.3 c i fördraget. Enligt dessa parter eftersträvar 2012 års EEG-lag det dubbla målet att stödja utvecklingen av EEG-elproduktion och att bevara Tysklands och unionens industriella bas. De berörda parterna hävdar att eventuellt stöd som ingår i 2012 års EEG-lag är ett lämpligt och proportionellt sätt att uppnå detta dubbla syfte. Under alla omständigheter har de hävdat att kommissionen inte borde tillämpa 2014 års riktlinjer på detta fall, eftersom en sådan tillämpning skulle vara retroaktiv. Kommissionen bör också avstå från återkrav på grund av behovet av att skydda stödmottagarnas berättigade förväntningar på att stödet är lagenligt.

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽¹⁶⁾ Mål C-379/98, *PreussenElektra mot Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ EUT C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (54) Däremot hävdade det tyska förbundet för energikonsumenter (Bund der Energieverbraucher), som ursprungligen klagat till kommissionen om 2012 års EEG-lag, att den nedsatta EEG-tilläggsavgiften verkligen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, och att de energiintensiva användarna skadar tyska företag och konsumenter som måste betala en högre EEG-tilläggsavgift utan att omfattas av liknande nedsättningar. Föreningen anförde vidare att nedsättningen inte kan anses vara förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget. Dessa argument framfördes även av flera tyska medborgare.
- (55) Synpunkterna som lämnats av de berörda parterna behandlas närmare i avsnitt 7.

5. TYSKLANDS SYNPUNKTER PÅ INLEDNINGSBESLUTET OCH PÅ SYNPUNKTER FRÅN TREDJE PART

- (56) Tyskland påpekar att flertalet av aktörerna i systemet som infördes genom 2012 års EEG-lag är privata, vilket redan var fallet i PreussenElektra, och att dessa aktörer inte ingår i den offentliga förvaltningen. Den enda statligt inblandningen är antagandet av lagstiftningen och den strikta kontrollen av dess genomförande. De inblandade offentliga myndigheterna, särskilt BNetzA och Bafa, sägs strikt uppfylla sina begränsade befogenheter utan att förvalta några medel. Tyskland hävdar att dessa myndigheter inte har något utrymme för skönsmässig bedömning. Tyskland noterar att EEG-tilläggsavgiften som sådana inte har fastställts av staten utan av en marknadsmekanism, eftersom den är beroende av intäkterna från försäljning av EEG-elen på spotmarknaden. Slutligen betonar Tyskland att 2012 års EEG-lag inte ålägger leverantörerna att föra vidare avgiften till konsumenterna, vilket innebär att vidarebefordran handlar om elleverantörernas prissättning. Ingen av de berörda aktörerna i systemet har särskilda befogenheter som har sitt ursprung i offentlig rätt. De är snarare beroende av civilrättsliga domstolar för att väcka betalningsanspråk gentemot varandra.
- (57) Tyskland lade fram följande juridiska argument som liknar dem som lämnats av berörda parter, nämligen
- avsaknaden av selektiv ekonomisk fördel, på grund av att stödet till EEG-el uppfyller kriterierna i Altmarkdomen och att nedsättningen för energiintensiva användare endast innebär att en befintlig nackdel för den tyska industrin dämpas ⁽¹⁹⁾,
 - avsaknaden av statliga medel och statlig kontroll, på grund av svårigheter att jämföra den rättsliga och den faktiska situationen i 2012 års EEG-lag med situationerna som bedömts av domstolen i målen Essent och Vent de Colère ⁽²⁰⁾ ⁽²¹⁾,
 - det faktum att om de utgör statligt stöd skulle betalningarna enligt 2012 års EEG-lag utgöra befintligt stöd mot bakgrund av kommissionens beslut i stödärende NN 27/2000,
 - stödets förenlighet med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 b och c,
 - avsaknaden av en överträdelse av artiklarna 30 och 110 i fördraget, på grund av att importerad EEG-el inte kan jämföras med den som är inhemskt producerade, särskilt mot bakgrund av den senaste domen i målet Ålands Vindkraft ⁽²²⁾.

- (58) Tysklands argument undersöks och avvisas mer i detalj i avsnitt 7.

6. ÅTAGANDEN SOM GÖRS AV TYSKLAND

- (59) Såsom nämns i skäl 19 gjorde Tyskland följande åtagande om återinvesteringen av 50 miljoner euro i sammanlänknings- och i europeiska energiprojekt:

”För EEG 2012 kan en övergripande lösning utformas för både det gröna el-privilegiet och frågan om artikel 30/110. Lösningen skulle bestå i att återinvestera i sammanlänknings- eller i liknande europeiska energiprojekt upp till det beräknade beloppet för den påstådda diskrimineringen. Återinvesteringen skulle kunna göras parallellt med utvecklingen av det berörda projektet. På grundval av uppgifterna som lämnats av Tyskland bör återinvesteringen uppgå till 50 miljoner euro för perioden januari 2012–juli 2014. Återigen gör Tyskland detta åtagande för att värna om sin rättsliga ställning (ingen diskriminering).”

⁽¹⁹⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Mål C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Mål C-262/12, Association Vent de colère!, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Mål C-573/12, Ålands Vindkraft, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) Dessutom gjorde Tyskland följande åtagande rörande anpassningsplanen som anges i skäl 27 och följande:

”Återkravet [beloppet som ska återbetalas] för ett visst företag beror på skillnaden mellan relevanta EEG-kostnader som fastställts enligt riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (hädanefter kallade 2014-års riktlinjer) och EEG-kostnader som fastställts enligt 2012 års EEG-lag. I detta avseende ska anpassningsplanen som begränsar betalningarna enligt 2014 års riktlinjer till högst 125 % (för år 2013) och till högst 150 % (för år 2014) av de betalningar som gjorts för år 2013 enligt 2012 års EEG-lag. Negativa återkravsbelopp beaktas inte.”

7. BEDÖMNING AV STÖDET

7.1 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 107.1 i EG-fördraget

- (61) Enligt artikel 107.1 i fördraget ”om inte annat föreskrivs i fördragen, ska stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller produktion av vissa varor, så vitt det påverkar handel mellan medlemsstater, vara oförenligt med den inre marknaden.”
- (62) För att avgöra om en åtgärd är statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ska kommissionen tillämpa följande kriterium: åtgärden måste kunna tillskrivas staten och ha inslag av statliga medel, det måste gynna vissa företag eller vissa sektorer, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

7.1.1 Förekomsten av selektiva fördelar som påverkar handel och konkurrens

- (63) I sitt inledningsbeslut konstaterade kommissionen att 2012 års EEG-lag omfattade två typer av selektiva fördelar som påverkar handel och konkurrens.
- (64) Den första medför en fördel för producenter av EEG-el. Kommissionen konstaterade att inmatningspriserna och premierna ger producenterna av EEG-el ett garanterat högre pris för elen de producerar än marknadspriset. Samma sak gäller för direktförsäljning av EEG-el som ger rätt till en sänkt EEG-tilläggsavgift enligt punkt 39 i 2012 års EEG-lag eftersom denna bestämmelse gör det möjligt för producenter av EEG-el att ta ut ett högre pris för sin el än marknadspriset. Åtgärden är selektiv eftersom den endast gynnar producenter av EEG-el. Vidare gällde att elmarknaden hade avreglerats och elproducenter var verksamma inom sektorer där handel mellan medlemsstaterna ägde rum (skäl 76 i inledningsbeslutet).
- (65) Den andra fördelen bestod av en nedsatt EEG-tilläggsavgift för vissa energiintensiva användare enligt BesAR. Kommissionen konstaterade att energiintensiva användare i tillverkningsindustrin hade en fördel eftersom deras EEG-tilläggsavgift var begränsad. Enligt punkterna 40 och 41 i 2012 års EEG-lag befrias de från en börda som de normalt ska bära. Taket hindrade systemansvariga och elleverantörer från att återkräva merkostnaderna för stöd till EEG-el från energiintensiva användare. Åtgärden ansågs också vara selektiv eftersom endast energiintensiva användare från tillverkningsindustrin kunde dra nytta av den. Slutligen kunde åtgärden snedvrیدا konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna eftersom de stödmottagande företagen var tillverkare av energiintensiva varor (t.ex. järnhaltig och icke-järnhaltig metall, papper, kemisk industri, cementproducenter) och var verksamma inom sektorer där handel mellan medlemsstaterna ägde rum (skälen 77–80 i inledningsbeslutet).
- (66) Tyskland anser att det inte föreligger någon ekonomisk fördel för producenter av EEG-el, eller energiintensiva användare som drar nytta av BesAR, av följande skäl:
- a) EEG-elproducenter kommer inte att få någon ekonomisk fördel till följd av själva EEG-tilläggsavgiften även om det skulle anses vara statliga medel eftersom inmatningspriserna som de får ersättning för är oberoende av EEG-tilläggsavgiften. EEG-tilläggsavgiften kompenserar endast för de förluster som uppkommit hos de systemansvariga. Dessutom uppfyller ersättningen till producenterna av EEG-el kriterierna i Altmarkdomen⁽²³⁾.

⁽²³⁾ Mål C-280/00, Altmark Trans, ECLI:EU:C:2003:415, punkterna 87–93. Altmarkkriterierna har fastställts av domstolen för att klargöra under vilka omständigheter en ersättning som tillhandahålls av en offentlig myndighet för att utföra en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse kan utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget.

- b) Tyskland hävdar att energiintensiva användare inte får en ekonomisk fördel, utan snarare kompenseras för konkurrensnackdelar som dessa företag har jämfört med sina konkurrenter i andra medlemsstater (som har lägre finansieringskostnader för förnybara energikällor) ⁽²⁴⁾ och tredje länder (som oftast inte möter några jämförbara krav).
- (67) Några berörda parter invände mot slutsatsen att den sänkta EEG-tilläggsavgiften utgjorde en ekonomisk fördel som kan snedvrída konkurrensen. Denna åtgärd skulle snarare återställa konkurrens på lika villkor i hela EU, med tanke på att industriella kostnader var högre i Tyskland än på andra håll. Vissa berörda parter noterar dessutom att stödmottagare som förbrukar mer än 10 GWh per år ådrar sig ekonomiska kostnader i samband med obligatoriska energieffektivitetsbesiktningar.
- (68) Tyskland och berörda parter har också ifrågasatt konstaterandet att de ekonomiska fördelarna är selektiva och riskerar att påverka konkurrensen och handeln, särskilt därför att BesAR sägs gälla för alla företag inom tillverkningsindustrin och för företag av alla storlekar. Vissa berörda parter hävdar att nedsättningen inte är selektiv eftersom stödmottagarna inte befinner sig i en situation som kan jämföras med andra företags, då de huvudsakliga kriterier är elintensitet och elförbrukning, och eftersom elintensiva företag möter ett mycket större hot från EEG-tilläggsavgiften än företag som inte är elintensiva. De hävdar att även om den sänkta tilläggsavgiften vid första anblicken är selektiv, så ingår den i karaktären och logiken för stödsystemet för EEG-el: utan nedsättning skulle EEG-elstödet inte kunna finansieras eftersom energiintensiva användare skulle flytta från Tyskland.
- (69) De argument som Tyskland och berörda parter lade fram är inte övertygande.

7.1.1.1 Rättvisa konkurrensvillkor mellan företag i olika medlemsstater

- (70) Omständigheten att ett företag kompenseras för kostnader eller kostnader som redan har uppstått utesluter i princip inte att det föreligger en ekonomisk fördel ⁽²⁵⁾. Inte heller kan förekomsten av en fördel uteslutas enbart på grund av omständigheten att konkurrerande företag i andra medlemsstater befinner sig i en mer gynnsam position ⁽²⁶⁾ eftersom begreppet fördel bygger på en analys av den ekonomiska situationen för ett företag i sitt eget rättsliga och faktiska sammanhang med och utan särskilda åtgärder. Om man undantar skatter och avgifter är elpriserna för industriella konsumenter lägre i Tyskland än i andra medlemsstater i genomsnitt.
- (71) Tribunalen har nyligen bekräftat principen att förekomsten av en fördel måste bedömas oberoende av konkurrensen i andra medlemsstater ⁽²⁷⁾. Tribunalen fann att den förmånliga tariffen, det vill säga det faktum att Alcoa Trasformazioni återbetalade skillnaden mellan el-priserna som togs ut av Enel och den räntesats som föreskrivs i 1995 års dekret, är tillräckligt för att konstatera att det berörda företaget inte bär alla kostnader som normalt skulle ha belastat dess budget ⁽²⁸⁾. Tribunalen drog vidare slutsatsen att förekomsten av en fördel följer av den enkla beskrivningen av prisdifferentieringsmekanismen, det vill säga ett kompenationssystem vars syfte är att befria ett företag från en del av priset för elen som behövs för att producera varor som säljs på unionens territorium ⁽²⁹⁾. Dessutom bekräftade ⁽³⁰⁾ tribunalen principen att statligt stöd måste bedömas för sig och inte mot bakgrund av sina mål, t.ex. att rätta till ofullkomlig konkurrens på en viss marknad.
- (72) Den nedsatta EEG-tilläggsavgiften som beviljats enligt BesAR förbättrar stödmottagarnas ekonomiska situation genom att befria dem från en finansiell börda som de skulle behöva bära under normala förhållanden. Om det inte var för BesAR och beslutet av Bafa skulle de vara tvungna att betala full EEG-tilläggsavgift som alla andra elanvändare. Tyskland har betonat behovet av nedsättningar för att stödja stödmottagarnas konkurrenskraft i jämförelse med energiintensiva användare i andra medlemsstater och tredjeländer. Tyskland medger därmed underförstått att stödmottagarna får en ekonomiskt fördelaktig behandling.

⁽²⁴⁾ Till stöd för detta argument åberopar Tyskland rapporten av den 25 juni 2013 med titeln "Lägesrapport om förnybar energi och energieffektivitet stödsystem i Europa" från rådet för europeiska tillsynsmyndigheter (CCER) (tabellerna på sidorna 18–20).

⁽²⁵⁾ Mål C-387/92, *Banco Exterior de España*, ECLI:EU:C:1994:100, punkt 13; Mål C-156/98, *Tyskland mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2000:467, punkt 25; Mål C-6/97, *Italien mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1999:251, punkt 15; Mål C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130, punkt 36; Mål C-126/01, *GEMO SA*, ECLI:EU:C:2003:622, punkterna 28–31 om fri insamling och omhändertagande av avfall.

⁽²⁶⁾ Mål 173/73, *Italien mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1974:71, punkt 36. Se även mål T-55/99, *CETM mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2000:223, punkt 85.

⁽²⁷⁾ Mål T-177/10, *Alcoa Trasformazioni mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2014:897, punkterna 82–85.

⁽²⁸⁾ Mål T-177/10, *Alcoa Trasformazioni mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2014:897, punkt 82.

⁽²⁹⁾ Mål T-177/10, *Alcoa Trasformazioni mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2014:897, punkt 84.

⁽³⁰⁾ Mål T-177/10, *Alcoa Trasformazioni mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2014:897, punkt 85.

7.1.1.2 Selektivitet

- (73) När det gäller påståendena om icke-selektivitet i tillämpningsområdet för BesAR, ska det erinras om att "varken det stora antalet bidragsberättigade företag eller mångfalden och storleken på de sektorer som dessa företag tillhör ger någon anledning att dra slutsatsen att ett statligt initiativ utgör en allmän ekonomisk-⁽³¹⁾. Detta är redan fallet här eftersom politisk åtgärd", så länge som andra sektorer, t.ex. tjänster, är undantagna från tillämpningsområdet vad gäller stödmottagare endast tillverkningsindustrin drar nytta av stödet (utan att kommissionen behöver pröva ytterligare skäl för selektivitet). Den nedsatta EEG-tilläggsavgiften gäller inte för företag som befinner sig i en situation som kan jämföras med stödmottagarnas. Dessutom leder nedsatta EEG-tilläggsavgifter som beror på förbrukning till en differentiering mellan företag i samma rättsliga och faktiska situation, det vill säga energointensiva användare, och är i sig själv selektiva.
- (74) Vad gäller argumentet att tillämpningsområdet för BesAR och differentieringen är berättigade på grund av systemets karaktär och allmänna systematik, bör det erinras om att "en åtgärd som medför ett undantag från tillämpningen av det allmänna skattesystemet kan vara berättigad om denna åtgärd är en direkt följd av de grundläggande eller styrande principerna för medlemsstatens skattesystem. I detta sammanhang måste en åtskillnad göras mellan å ena sidan sådana mål som fastställts för en viss skatteordning och som ligger utanför denna och å andra sidan mekanismer som utgör en del av själva skattesystemet och som är nödvändiga för att kunna uppnå sådana mål"⁽³²⁾. Varken miljöskydd eller bevarandet av industrins konkurrenskraft betraktas som grundläggande eller vägledande principerna som följer av systemet med tilläggsavgift. De är tvärtom externa mål som tillskrivs systemet. Liksom i andra tidigare fall⁽³³⁾ kan miljöskyddsålet i det aktuella fallet inte påverka konstaterandet att den nedsatta EEG-tilläggsavgiften utgör statligt stöd. För det första finns bevarande av konkurrenskraften inte ens med bland lagens mål enligt punkt 1 i 2012 års EEG-lag. Tvärtom anges det i andra meningen i punkt 40 att bibehållen konkurrenskraft endast gäller under förutsättning att den inte äventyrar de mål som anges i punkt 1 i 2012 års EEG-lag.

7.1.1.3 Fördelen som skapas genom EEG-tilläggsavgiften: rättspraxis i Altmark-målet

- (75) Beträffande Tysklands påstående att tilläggsavgiften för el från förnybara energikällor i sig själv inte utgör en fördel för EEG-elproducenter, står kommissionen fast vid att stödåtgärderna förbättrar EEG-elproducenternas ekonomiska situation utöver den som skulle råda om de sålde sin el till marknadspris. EEG-tilläggsavgiften tjänar till att finansiera dessa stödåtgärder. I motsats till vad Tyskland hävdar är det faktum att inmatningspriserna kan påverkas av EEG-tilläggsavgiftens nivå inte relevant för att fastställa huruvida dessa priser utgör en ekonomisk fördel.
- (76) Tyskland har hävdat att stödet till producenter av EEG-el utgör en tillräcklig ersättning för fullgörande av allmännyttiga tjänster i den mening som avses i domen i målet Altmark.
- (77) I Altmark-målet fastslog domstolen att en statlig åtgärd inte omfattas av artikel 107.1 i fördraget om detta stöd skulle anses "utgöra ersättning som motsvarar ett vederlag för tjänster som det mottagande företaget har tillhandahållit för att fullgöra skyldigheter avseende dessa allmännyttiga tjänster, så att dessa företag inte gynnas ekonomiskt och att åtgärden därför inte leder till att de får en mer fördelaktig konkurrensställning än konkurrerande företag"⁽³⁴⁾.
- (78) Denna princip gäller emellertid på fyra villkor⁽³⁵⁾:
- a) "För det första ska det mottagande företaget faktiskt ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, och dessa skyldigheter ska vara klart definierade."
 - b) "För det andra ska de kriterier på grundval av vilka ersättningen beräknas vara fastställda i förväg på ett objektivt och öppet sätt, för att undvikas att ersättningen medför att det mottagande företaget gynnas ekonomiskt på bekostnad av konkurrerande företag."

⁽³¹⁾ Mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, punkt 48.

⁽³²⁾ Förenade målen C-78/08 till C-80/08, *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, punkt 69.

⁽³³⁾ Mål C-75/97, *Belgien mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1999:311, punkt 38 och följande; Mål C-172/03, *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130; Mål C-487/06 P, *British Aggregates Association mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2008:757, punkterna 86–92; Mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, punkterna 43, 52 och följande punkter.

⁽³⁴⁾ Mål C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, punkt 87.

⁽³⁵⁾ Mål C-280/00, *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, punkterna 89–93.

- c) "För det tredje får ersättningen inte överstiga vad som krävs för att täcka hela eller delar av de kostnader som har uppkommit i samband med skyldigheterna att tillhandahålla allmännyttiga tjänster, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid har erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av dessa skyldigheter."
- d) "För det fjärde ska, när det företag som ges ansvaret för att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna i ett konkret fall inte har valts ut efter ett offentligt upphandlingsförfarande som gör det möjligt att välja den anbudsgivare som kan tillhandahålla dessa tjänster till den lägsta kostnaden för det allmänna, storleken av den nödvändiga ersättningen fastställas på grundval av en undersökning av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag som är utrustat med transportmedel som är lämpliga för att fullgöra den allmänna trafikplikt som ålagts det skulle ha åsamkats vid fullgörandet av trafikplikten, med hänsyn tagen till de intäkter som därvid skulle ha erhållits och till en rimlig vinst på grund av fullgörandet av trafikplikten."
- (79) Tyskland hävdar att stödet till producenter av el från förnybara energikällor, uppfyller det första villkoret på grund av förekomsten av ett mål av gemensamt intresse, enligt i artikel 3.1 i direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av förnybar energi. Enligt Tyskland visar artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽³⁶⁾ att främjandet av förnybar energi kan bli föremål för allmännyttiga tjänster för företag som är verksamma i elsektorn.
- (80) Tyskland anser också det andra Altmark-kriteriet är uppfyllt. Enligt Tyskland har kriterierna för ersättning av EEG-elproducenter fastställts i förväg på ett objektiva och öppet sätt i 2012 års EEG-lag.
- (81) Tyskland anser att det tredje villkoret är uppfyllt eftersom kommissionen har konstaterat i sitt inledningsbeslut att EEG-elproducenter inte kommer att överkompenseras.
- (82) Slutligen hävdar Tyskland att stödet till producenter av EEG-el har fastställts på grundval av en analys av de kostnader som ett genomsnittligt och välskött företag skulle ha åsamkats vid fullgörandet av sina skyldigheter. I detta sammanhang hänvisar Tyskland till kommissionens slutsats vid bedömningen av inledningsbeslutet att stödåtgärderna till EEG-elproducenter har en stimulansseffekt och är proportionerliga. Både omständigheter påstås visa att mottagarna av inmatningspriserna är välskötta företag.
- (83) Kommissionen finner inte dessa argument övertygande.
- (84) Det första Altmark-kriteriet kräver att den som tillhandahåller den allmänna tjänsten ska ha en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster.
- (85) Enligt 2012 års EEG-lag är producenter inte skyldiga att tillhandahålla tjänster utan reagerar på ekonomiska incitament från den tyska staten.
- (86) Kommissionen drar därför slutsatsen att det första kriteriet i Altmark-domen inte är uppfyllt.
- (87) Eftersom Altmark-kriterierna är kumulativa behöver kommissionen inte pröva om det andra, tredje och fjärde kriteriet är uppfyllda, utan drar slutsatsen att Tysklands argument att inmatningspriserna för producenter av el från förnybara energikällor utgör en tillräcklig ersättning för fullgörande av allmännyttiga tjänster i den mening som avses i domen i målet Altmark, inte kan godtas.

7.1.1.4 Van der Kooy, Danske Busvognmænd och Hotel Cipriani

- (88) Vad gäller nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften enligt BesAR har Tyskland samt några av de berörda parterna citerat domstolens dom i målet Van der Kooy samt tribunalens domar i målen Danske Busvognmænd och Hotel Cipriani för att hävda att nedsättningen inte utgör en ekonomisk fördel ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽³⁷⁾ Förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, *Kwekerij Gebroeders van der Kooy et al.*, ECLI:EU:C:1988:38; Mål T-157/01, *Danske Busvognmænd mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2004:76; Förenade målen T-254/00, T-270/00 och T-277/00, *Hotel Cipriani et al. mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) I målet Van der Kooy fastslog domstolen att en förmånstaxa för naturgas som beviljats företag som bedriver trädgårdsodling i uppvärmda växthus inte skulle utgöra stöd om det ”i det aktuella marknadssammanhanget var objektivt berättigad av ekonomiska skäl, såsom nödvändigheten av att möta den konkurrens som utövades på marknaden av andra energikällor vars priser var konkurrenskraftiga”⁽³⁸⁾. I motsats till vad Tyskland och andra berörda parter hävdar i det aktuella ärendet som nämns av domstolen, var konkurrensen på samma marknad mellan olika bränslen och hur ett företag som säljer dessa bränslen kan fastställa sina taxor i enlighet med det, det vill säga tillämpningen av kriteriet om en privat investerare i en marknadsekonomi. Frågan var huruvida växthusföretaget skulle byta till kol på grund av högre gaspriser och huruvida de förmånliga priserna därför skulle kunna utgöra ett rationellt ekonomiskt beteende från gasbolagets sida. I det aktuella fallet finns det inget som tyder på att Tyskland agerade som en privat investerare, och Tyskland har aldrig hävdat att nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften som beviljas energiintensiva användare bör anses uppfylla kriteriet för en privat investerare.
- (90) Dessutom har sidoanmärkningarna i tribunalens dom i målet Danske Busvognmænd och Hotel Cipriani sedan dess avisats av domstolen och i senare domar av tribunalen⁽³⁹⁾ ⁽⁴⁰⁾. I målet Comitato ”Venezia vuole vivere” klargjorde domstolen att en åtgärd inte anses utgöra en fördel endast om en statlig åtgärd utgör ersättning för tjänster som tillhandahålls av företag som fått i uppdrag att utföra en tjänst i allmänhetens intresse för att fullgöra allmännyttiga tjänster, om dessa företag inte verkligen gynnas ekonomiskt och om åtgärden inte leder till att ge dem en mer fördelaktig konkurrensställning än konkurrerande företag⁽⁴¹⁾ ⁽⁴²⁾. Domstolen tillade att omständigheten att en medlemsstat genom ensidiga åtgärder försöker anpassa konkurrensvillkoren i en viss näringssektor till de villkor som gäller i andra medlemsstater, inte kan beröva dessa åtgärder deras karaktär av stöd⁽⁴³⁾. Dessutom kan åtgärder som syftar till att kompensera för eventuella nackdelar som företag i en viss region i en medlemsstat utsätts för, utgöra selektiva fördelar⁽⁴⁴⁾.
- (91) På samma sätt har tribunalen slagit fast att rättspraxis i målet Danske Busvognmænd inte gäller när staten befriar ett företag från avgifter som normalt skulle belasta budgeten. Tribunalen bekräftade principen att syftet med ersättning, det vill säga att undanröja konkurrensnackdelar, inte ändrar ersättningens karaktär av statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget⁽⁴⁵⁾.
- (92) I en senare dom godtog tribunalen att målet att kompensera för konkurrensnackdelar hos företag, som eftersträvas genom att sänka vissa bidrag, inte frångår dessa fördelar deras karaktär av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Därför kan en åtgärd som syftar till att kompensera för en strukturell nackdel inte undgå att klassas som statligt stöd, såvida inte kriterierna i domen i Altmark-målet är uppfyllda⁽⁴⁶⁾.
- (93) Argumentationen som framförts av Tyskland och vissa berörda parter kan därför inte godtas.
- (94) Kommissionen drar slutsatsen att åtgärden innebär en selektiv fördel för producenter av EEG-el som sannolikt kommer att påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna.

7.1.2 Huruvida åtgärderna kan tillskrivas staten

- (95) I sitt inledningsbeslut ansåg kommissionen att fördelarna kunde tillskrivas den tyska staten eftersom inmatningspriserna och premierna, EEG-tilläggsavgiften och taket var resultatet av lagstiftning och tillämpningsförfordningar, och eftersom sänkningen av tilläggsavgiften fastställdes först efter det att Bafa, ett offentligt organ, hade kontrollerat att de rättsliga förutsättningarna för detta var uppfyllda.
- (96) Tyskland och tredje parter invände mot ansvar på grund av att staten endast har antagit lagstiftning och nätoperatörerna agerar på eget initiativ.

⁽³⁸⁾ Förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Kwekerij Gebroeders van der Kooy et al., ECLI:EU:C:1988:38, punkt 30.

⁽³⁹⁾ Mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen, ECLI:EU:T:2004:76, punkt 57.

⁽⁴⁰⁾ Förenade målen T-254/00, T-270/00 och T-277/00, Hotel Cipriani m.fl. mot kommissionen, ECLI:EU:T:2008:537, punkt 185.

⁽⁴¹⁾ Mål C-71/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” m.fl. mot kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Mål C-71/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” et al. mot kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368, punkt 92.

⁽⁴³⁾ Mål C-71/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” et al. mot kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368, punkt 95.

⁽⁴⁴⁾ Mål C-71/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” et al. mot kommissionen, ECLI:EU:C:2011:368, punkt 96.

⁽⁴⁵⁾ Mål T-295/12, Tyskland mot kommissionen, ECLI:EU:T:2014:675, punkt 144; Mål T-309/12 – Zweckverband Tierkörperbeseitigung mot kommissionen, ECLI:EU:T:2014:676, punkt 261

⁽⁴⁶⁾ Mål T-226/09, British Telecommunications m.fl. mot kommissionen, ECLI:EU:T:2013:466, punkt 71.

- (97) Frågan om ansvar kan kräva en noggrann bedömning i de fall endast offentligt ägda företags beteende berörs. Det finns dock inga tvivel om att åtgärder av statens offentliga förvaltning och lagstiftaren alltid kan tillskrivas staten ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3 Förekomst av statliga medel

- (98) När det gäller stöd till producenterna av EEG-el drog kommissionen den preliminära slutsatsen i inledningsbeslutet att systemansvariga hade utsetts av staten enligt 2012 års EEG-lag att förvalta EEG-tilläggsavgiften och att intäkterna från EEG-tilläggsavgiften utgör statliga medel (skäl 138).
- (99) Staten har inte bara fastställt till vem fördelen ska beviljas, kriterierna för stöd och stödnivån, utan den har också tillhandahållit finansiella medel för att täcka kostnaderna för stöd till EEG-el ⁽⁴⁸⁾. I motsats till vad som var fallet i *Doux Élevage*, skapas och inrättats EEG-tilläggsavgiften av lagstiftaren, det vill säga staten, och den är inte bara ett privat initiativ av de systemansvariga som staten gör obligatoriskt för att förhindra att någon åker snålskjuts. Staten har fastställt tilläggsavgiftens syfte och destination: den tjänar till att finansiera en stödpolitik som utvecklats av staten och är inte en åtgärd som vidtagits av de systemansvariga. De systemansvariga inte är fria att fastställa tilläggsavgiften som de vill och hur tilläggsavgiften beräknas, uppbärs och förvaltas övervakas strikt. Hur de säljer EEG-elen övervakas också av staten. De bestämmelser som reglerar inrättandet av EEG-tilläggsavgiften säkerställer att tilläggsavgiften ger tillräcklig ekonomisk täckning för att betala för stöd till EEG-el samt för kostnaderna för förvaltningen av systemet. Dessa bestämmelser tillåter inte en uppbörd av extra intäkter utöver täckningen av dessa kostnader. De systemansvariga får inte använda EEG-tilläggsavgiften att finansiera andra typer av verksamheter och finansiella flöden ska införas i separata räkenskaper (skäl 137 i inledningsbeslutet).
- (100) Enligt rättspraxis från domstolen ingår såväl de fördelar som ges direkt av en medlemsstat samt de som ges genom ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av denna stat, i begreppet statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ⁽⁴⁹⁾. Det faktum att fördelen inte finansieras direkt från statsbudgeten räcker därför inte för att utesluta möjligheten att det rör sig om statliga medel ⁽⁵⁰⁾. Omständigheten att medlen ursprungligen var privata hindrar inte att de kan betraktas som statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget ⁽⁵¹⁾. Det faktum att medlen inte vid någon tidpunkt är statens egendom kan heller inte hindra dem från att utgöra statliga medel, om de kontrolleras av staten ⁽⁵²⁾ (se skälen 82, 83 och 84 i inledningsbeslutet).
- (101) I flera fall har EU-domstolen slagit fast att avgifter som tas ut från privata aktörer kan utgöra statligt stöd, på grund av att ett särskilt organ har utsetts eller inrättats för att förvalta dessa bidrag i linje med statens lagstiftning ⁽⁵³⁾ (se skälen 85–89 i inledningsbeslutet). "Eftersom medlen i fråga finansieras genom obligatoriska avgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning och som, såsom detta fall visar, förvaltas och fördelas i enlighet med bestämmelserna i den lagstiftningen, måste de anses vara statliga medel i den mening som avses i [artikel 107], även om de förvaltas av institutioner som är avskilda från de offentliga myndigheterna" ⁽⁵⁴⁾.
- (102) Kommissionen drog därför slutsatsen i inledningsbeslutet, med hänvisning till tribunalens bedömning ⁽⁵⁵⁾, att det relevanta kriteriet vid bedömningen av huruvida medel är offentliga, oavsett ursprung, var i vilken grad myndigheten varit inblandad i att vidta de aktuella åtgärderna och villkoren för deras finansiering.
- (103) Domstolen uteslöt förekomsten av statliga medel i *PreussenElektra* och *Doux Élevage*, på grund av de särskilda omständigheterna i dessa fall ⁽⁵⁶⁾. I målet *PreussenElektra* fanns det varken en tilläggsavgift, ett bidrag eller ett organ som har inrättats eller utsetts att förvalta medlen, eftersom skyldigheterna som åläggs de privata aktörerna

⁽⁴⁷⁾ Se slutsatserna från AG Wathelet, mål C-242/13, *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, punkterna 75 ff.

⁽⁴⁸⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Mål C-78/76, *Steinike & Weinlig mot Tyskland*, ECLI:EU:C:1977:52, punkt 21.

⁽⁵⁰⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, punkt 35.

⁽⁵¹⁾ Mål C-262/12, *Association Vent de colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkterna 16–20.

⁽⁵²⁾ Mål C-262/12, *Association Vent de colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 21.

⁽⁵³⁾ Mål C-78/76, *Steinike & Weinlig mot Tyskland*, ECLI:EU:C:1977:52, punkt 21; Mål 173/73, *Italien mot kommissionen*, EU:C:1974:71, punkt 35; Mål 259/85, *Frankrike mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1987:478, punkt 23; Mål C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punkt 66.

⁽⁵⁴⁾ Mål 173/73, *Italien mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1974:71, punkt 35.

⁽⁵⁵⁾ Mål T-139/09, *kommissionen mot Frankrike*, ECLI:EU:T:2012:496, punkterna 63 och 64.

⁽⁵⁶⁾ Mål C-379/98, *PreussenElektra mot Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

måste infrias av dessa med sina egna pengar. I Doux Élevage fanns det en avgift som hade gjorts obligatorisk av staten, men den privata organisationen var fri att använda intäkterna från denna avgift som den ansåg vara lämpligt. Det fanns således ingen statlig kontroll över de medel som drivits in.

- (104) Vad gäller tillämpningen av dessa principer på stödsystemet som har upprättats genom 2012 års EEG-lag, har kommissionen kommit fram till följande preliminära slutsatser:
- (105) Genom 2012 års EEG-lag har staten har infört en särskild avgift, EEG-tilläggsavgiften, och har fastställt målsättningen, nämligen finansieringen av skillnaden mellan de systemansvarigas kostnader för inköp av EEG-el och intäkterna från att sälja denna el. Beräkningsmetoden som används för att fastställa tilläggsavgiftens nivå har också fastställts i 2012 års EEG-lag, liksom principen att underskott och överskott korrigeras under påföljande år. Detta garanterar att de systemansvariga inte ådrar sig förluster men innebär också att de inte kan använda intäkterna från tilläggsavgiften för något annat än EEG-finansiering. Kommissionen drog slutsatsen att till skillnad från i målet PreussenElektra hade staten gett företagen nödvändiga ekonomiska medel för att finansiera stöd till EEG-el (se skälen 97–103 i inledningsbeslutet).
- (106) Dessutom ansåg kommissionen att de systemansvariga hade utsetts att förvalta tilläggsavgiften. De måste
- köpa EEG-el som produceras inom deras område, antingen direkt av producenten om den är direkt ansluten till överföringsledningen eller av systemansvariga för distributionssystem till inmatningspriser eller betala marknadspremierna. Till följd av detta är EEG-el samt den finansiella bördan av de stöd som föreskrivs av 2012 års EEG-lag centraliserade på var och en av de fyra systemansvarigas nivå,
 - tillämpa det gröna el-privilegiet för de leverantörer som begär det och uppfyller de relevanta villkoren i punkt 39.1 i 2012 års EEG-lag,
 - sinsemellan utjämna mängden EEG-el så att var och en av dem köper samma andel av EEG-el,
 - sälja EEG-elen på spotmarknaden enligt regler som fastställts i 2012 års EEG-lag och dess genomförandebestämmelser, vilket kan utföras gemensamt,
 - gemensamt beräkna EEG-tilläggsavgiften, som ska vara densamma för varje kWh som förbrukas i Tyskland, som skillnaden mellan intäkter från försäljning av EEG-el och kostnader i samband med inköp av EEG-el,
 - gemensamt offentliggöra EEG-tilläggsavgiften i ett särskilt format på en gemensam webbplats,
 - offentliggöra aggregerade uppgifter om EEG-el,
 - jämföra den beräknade EEG-tilläggsavgiften med vad den egentligen skulle ha varit under ett visst år och anpassa tilläggsavgiften för det kommande året,
 - offentliggöra prognoser för flera år i förväg,
 - ta ut EEG-tilläggsavgiften från elleverantörer,
 - (var och en) föra alla finansiella flöden (utgifter och inkomster) som hänger samman med 2012 års EEG-lag i separata bankkonton.
- (107) Kommissionen ansåg slutligen att systemansvariga noga övervakas av staten vad gäller förvaltningen av tilläggsavgiften (skälen 110–113 i inledningsbeslutet). Övervakningen utförs av BNetzA, som också har nödvändiga genomförandebefogenheter. BNetzA övervakar särskilt hur de systemansvariga säljer EEG-elen för vilken inmatningspriser betalas på spotmarknaden, att systemansvariga på rätt sätt bestämmer, fastställer och offentliggör EEG-tilläggsavgiften, att systemansvariga tar ut korrekt EEG-tilläggsavgift, att inmatningspriser och premier belastar systemansvariga samt att EEG-tilläggsavgiften bara sänks för elleverantörer som uppfyller villkoren i punkt 39 i 2012 års EEG-lag. BNetzA får också information från de systemansvariga om stödet till EEG-el och om debiteringen av leverantörerna. BNetzA kan slutligen fastställa böter och fatta beslut, inklusive beslut som påverkar EEG-tilläggsavgiften. Kommissionen drog också slutsatsen att Bafa, som är ett offentligt organ, beviljar stöd rättigheter med ett tak för EEG-tilläggsavgift för energiintensiva användare efter ansökan från potentiella stödmottagare.

- (108) Tyskland invänder mot att statliga medel används. Sökanden har för det första hävdad att EEG-stödmekanismen endast berör privata företag, vare sig det gäller driftansvariga för EEG-elverk, nätoperatörer, systemansvariga eller elleverantörerna, vilka huvudsakligen är privatägda, trots att staten eller offentliga organ behåller äganderätten till ett stort antal av dessa företag. När det införs skyldigheter för företagen gör 2012 års EEG-lag inte någon skillnad på om de är privat eller offentligt ägda. När det gäller offentliga organ som deltar i processen (BNetzA, Bafa, Uba) påstås de inte kontrollera varken uppbörderna eller användningen av medlen, utan begränsas till en roll som övervakare av laglighet och systemets funktion.
- (109) För det andra betonar Tyskland att EEG-tilläggsavgiften inte styrs av 2012 års EEG-lag eller av ett offentligt organ. EEG-tilläggsavgiften bestäms av marknadens funktion eftersom systemansvariga först säljer EEG-elen på spotmarknaden och därefter fastställer de återstående kostnaderna som måste täckas av EEG-tilläggsavgiften.
- (110) Flera berörda parter delade Tysklands analys att 2012 års EEG-lag inte utgör statligt stöd. De har särskilt bestritt kommissionens preliminära slutsatser att EEG-tilläggsavgiften förvaltas av privata organ som utsetts av staten. De hävdar dessutom att BNetzA, snarare än att utöva kontroll över intäkterna från EEG-tilläggsavgiften eller tilläggsavgiftens storlek, enbart övervakar lagenligheten utan att ha något inflytande över förvaltningen av medlen. Även om nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften bygger på 2012 års EEG-lag och genomförs av Bafa, påstås detta slutligen inte kunna ändra medlens privata karaktär eftersom utbetalningarna sker mellan privata företag och aldrig har lämnat den privata sektorn, vilket innebär att staten inte kan utöva kontroll över dem. Dessutom har det gjorts gällande att överföringen av EEG-tilläggsavgiften från systemansvariga till elleverantörer, och därefter från elleverantörer till elkonsumenter bestäms av de systemansvariga och elleverantörerna, vilket gör tilläggsavgiften till en del av de privata företagens prispolitik och inte en statlig avgift.
- (111) Dessa argument ändrar inte den preliminära slutsatsen i inledningsbeslutet.

7.1.3.1 Förekomsten av en tilläggsavgift som införts av staten

- (112) I fråga om Tysklands argument att EEG-tilläggsavgiften aldrig tas in i eller transiterar genom statsbudgeten, är det tillräckligt att erinra om, vilket skedde redan i skäl 100, att enbart omständigheten att fördelen inte finansieras direkt av statsbudgeten inte räcker för att utesluta att det rör sig om statliga medel, så länge som staten har utsett eller inrättat ett organ att förvalta medlen.
- (113) Tyskland har betonat att betalningar av EEG-tilläggsavgiften som elleverantörerna måste göra till de systemansvariga är av privat karaktär, eftersom de systemansvariga saknar behörighet eller befogenheter som följer av offentlig rätt att utöva sin rätt till ersättning från leverantörerna. I likhet med alla andra privata företag måste de snarare förlita sig på civila domstolar. Denna bedömning beaktar inte att betalningarna i fråga inte baseras på avtal som förhandlats fram fritt mellan de berörda parterna utan på rättsliga skyldigheter (*gesetzliche Schuldverhältnisse*) som staten har ålagt dem. De systemansvariga är därför enligt lag skyldiga att kräva in EEG-tilläggsavgiften från elleverantörerna.
- (114) Det följer av fast rättspraxis⁽⁵⁷⁾ att de enheter som utsetts att förvalta stödet kan vara antingen offentliga eller privata organ. Det faktum att de systemansvariga för överföringssystemen är privata aktörer kan inte i sig utesluta förekomsten av statliga medel. Domstolen har dessutom konstaterat att "[d]en åtskillnad mellan stöd som ges av staten och stöd som ges med hjälp av statliga medel syftar till att i begreppet stöd inte endast inbegripa stöd som ges direkt av staten utan också stöd som ges av offentliga eller privata organ, som utsetts eller inrättats av staten"⁽⁵⁸⁾. I målet *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾, slog domstolen fast att det rör sig om statliga medel när systemet i fråga genom sin objektiva och allmänna struktur, strävar efter att skapa en fördel som skulle utgöra en ytterligare börda för staten eller för de privata organ som utsetts eller inrättats av staten⁽⁶⁰⁾. Det är därför tillräckligt att fördelen minskar de medel som ett privat organ har rätt till, för att det ska röra sig om statliga medel. Den sänkta EEG-tilläggsavgiften som betalas av energiintensiva användare syftar just till att minska beloppen som elleverantörerna tar ut från energiintensiva användare.

⁽⁵⁷⁾ Mål C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punkt 70; Mål C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 20.

⁽⁵⁸⁾ Mål C-72/91, *Sloman Neptun mot Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, punkt 19.

⁽⁵⁹⁾ Mål C-72/91, *Sloman Neptun mot Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Mål C-72/91, *Sloman Neptun mot Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, punkt 21.

- (115) Det faktum att elleverantörerna inte är tvungna att föra EEG-tilläggsavgiften vidare till elkonsumenterna leder inte till slutsatsen att insamlade intäkter är privata, så länge elproducenterna själva har en skyldighet till följd av 2012 års EEG-lag, att betala tilläggsavgiften till systemansvariga. Denna skyldighet grundas inte på ett avtal som aktörerna fritt kan välja att sluta, utan är en rättslig förpliktelse (*gesetzliches Schuldverhältnis*) som härrör direkt från statens lagstiftning. Dessutom, såsom anges i skäl 100, hindrar omständigheten att medlen ursprungligen var privata inte att de kan betraktas som statliga medel. Till skillnad från i målet *PreussenElektra*, där privata aktörer måste använda sina egna medel för att betala inköpspriset för en produkt, har systemansvariga utsetts kollektivt att administrera en tilläggsavgift som elleverantörerna är skyldiga att betala utan att erhålla någon motsvarande motprestation.
- (116) Enligt Tyskland har vissa nationella domstolar prövat EEG-tilläggsavgiften och de medel som samlats in genom den och har i själva verket dragit slutsatsen att staten inte har någon kontroll över dem. I ett fall som Tyskland hänvisar till ⁽⁶¹⁾ noterade den nationella domstolen att den tyska staten genom att skapa ett självförsörjande system för att uppnå ett politiskt mål, i viss utsträckning hade utlokaliserat finansieringen av stöd till förnybar energi till privata aktörer. Därför ansåg den nationella domstolen att EEG-tilläggsavgiften inte utgjorde en särskild avgift (*sonderabgabe*) i den mening som avses i tysk konstitutionell rätt, eftersom intäkterna från EEG-tilläggsavgiften inte anslogs till statsbudgeten och eftersom myndigheterna inte kan förfoga över medlen, ens indirekt. Kommissionen noterar därför att den nationella domstolens slutsats var begränsad till tillämpningen av nationell konstitutionell rätt, och i synnerhet tolkningen av det rättsliga begreppet "särskild avgift". Den nationella domstolen tog inte upp frågan om huruvida 2012 års EEG-lag utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget. Även om det kan finnas likheter mellan kriteriet som tillämpades av den nationella domstolen i den mening som avses i tysk konstitutionell rätt, och den bedömning som kommissionen ska göra enligt artikel 107.1 i fördraget, följer det av domstolens rättspraxis att medlen inte behöver flöda in i statsbudgeten eller tillhöra staten för att betraktas som statliga medel. Med tanke på att statliga medel också kan förekomma när ett offentligt eller privat organ har inrättats eller utsetts att förvalta dem, är begreppet statliga medel bredare än kriteriet som tillämpades av den nationella domstolen enligt tysk grundlag ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2 Utseende av systemansvariga för att förvalta tilläggsavgiften

- (117) Tyskland har bestritt kommissionens bedömning att systemansvariga kollektivt har utsetts att förvalta en statlig tillgång. Enligt Tyskland har de systemansvariga inte något uppdrag av staten. Snarare gör de olika aktörer som omfattas av 2012 års EEG-lag, som alla aktörer i ekonomin, helt enkelt upp sinsemellan om privata fordringar som följer av de rättigheter som de erbjuds enligt lag.
- (118) Kommissionen anser dock att 2012 års EEG-lag klart ger de systemansvariga en rad skyldigheter och övervakningsuppgifter i förhållande till EEG-systemet vilket gör dem till den centrala punkten för systemets funktion (se skäl 106). Vart och ett av de fyra tyska systemansvariga centraliserar, i sitt eget område, all EEG-el och alla kostnader som uppstår genom förvärv av EEG-el och betalningen av marknadspremier och kostnaderna till följd av förvaltningen av EEG-tilläggsavgiften. De centraliserar också var och en intäkterna av EEG-tilläggsavgiften för sitt område. Det står således klart att de systemansvariga inte bara gör upp om privata fordringar sinsemellan utan även tillämpar sina rättsliga skyldigheter enligt 2012 års EEG-lag.

7.1.3.3 Övervakning av staten, särskilt BNetzA

- (119) Tyskland och berörda parter hävdar vidare att befogenheterna för de offentliga myndigheterna, särskilt BNetzA och Bafa, är alltför begränsade för att i någon större utsträckning ge dem kontroll över EEG-tilläggsavgiften. BNetzA och Bafa övervaka endast de privata aktörernas lagenlighet och utdömer vid behov administrativa påföljder (BNetzA), eller konstaterar en energiintensiv användares rätt att komma i åtnjutande av en nedsatt avgift (Bafa). De inte kan påverka de finansiella flödena och inte besluta om EEG-tilläggsavgiftens nivå. Enligt Tyskland syftar det faktum att 2012 års EEG-lag fastställer metoden för att beräkna tilläggsavgiften, transparenskraven samt tillsynen som utförs av BNetzA, endast till att förhindra obehörig vinst för någon av de privata aktörerna längs betalningslinjen. Detta måste ske genom de privata aktörerna genom att väcka talan vid allmän domstol.
- (120) I motsats till vad Tyskland och de berörda parterna påstår fattar Bafa ett administrativt beslut vid fastställandet av stödrättigheter med ett tak för EEG-tilläggsavgift för energiintensiva användare efter ansökan från potentiella

⁽⁶¹⁾ Oberlandesgericht Hamm, dom av den 14 maj 2013, ref. 19 U 180/12. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Se Mål C-78/76, *Steinike & Weinlig mot Tyskland*, ECLI:EU:C:1977:52, punkt 21.

stödmottagare. Detta beslut kan bara överklagas inför tyska förvaltningsdomstolar och inte i civila domstolar, och är direkt tillämpliga. Dessutom har BNetzA betydande verkställighetsbefogenheter enligt EnWG, som den kan använda för att bötfälla alla aktörer som är involverade i systemet och säkerställa efterlevnaden av 2012 års EEG-lag.

- (121) Domstolen har nyligen i målet *Elcogás* bekräftat att det rör sig om statliga medel även om det statliga organet som fick i uppdrag att fördela det insamlade beloppet inte har befogenhet i det avseendet ⁽⁶³⁾.
- (122) Mer specifikt, i motsats till vad kommissionen fann i skäl 134 i inledningsbeslutet hävdar Tyskland och de berörda parterna att BNetzA inte kan fastställa EEG-tilläggsavgiften. Det fastställdes dock redan i skäl 43 att BNetzA enligt punkt 6.3 i *Ausglmechav* kan fatta verkställbara beslut om korrigerande av tilläggsavgiftens storlek. Den omfattning i vilken BNetzA har utövat sina befogenheter är dessutom irrelevant så länge det förfogar över dem. BNetzA kan helt enkelt inte ha ansett det nödvändigt att fatta verkställbara beslut.

7.1.3.4 Konstaterandet av statlig kontroll i allmänhet

- (123) Tyskland och flera berörda parter har kritiserat kommissionen för att den orättmätigt betraktar de olika stegen och relationerna i EEF-systemet som helhet i syfte att hävda att systemet kontrollerades av staten. De hävdar att om kommissionen hade undersökt åtgärderna separat och endast fokuserat på en uppsättning relationer i taget (EEG-elproducent – DSO/systemansvarig; systemansvarig – BNetzA; systemansvarig – leverantör; leverantör – konsument) skulle kommissionen ha dragit slutsatsen att det inte fanns någon statlig kontroll. Bafas påstådda roll är begränsad till att bedöma stödberättigande och Bafa har ingen möjlighet att eget gottfinnande bestämma detta.
- (124) Det är tvärtom Tyskland och de berörda parter som misstar sig genom att anta en alltför fragmenterad bild av finansieringssystem som inrättats av 2012 års EEG-lag. I målet *Bouygues* fann domstolen följande: "Då statliga ingripanden kan ta sig olika former och ska analyseras med utgångspunkt i vilka verkningar de har kan det inte uteslutas [...] att flera på varandra följande statliga ingripanden betraktas som ett enda ingripande, enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget" ⁽⁶⁴⁾. Domstolen tillade att detta "kan bland annat vara fallet när på varandra följande insatser, särskilt med beaktande av deras tidsföljd och syfte samt företagets situation vid tidpunkten för ingripandena uppvisar ett så nära samband att det är omöjligt att skilja dem åt" ⁽⁶⁵⁾. Detta är exakt den situation som gäller för EEG-systemet. 2012 års EEG-lag och BNetzAs, Bafas, Ubas och Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährungs befogenheter och åtgärderna är så tätt sammanlänkade och beroende av varandra att de endast kan betraktas som oskiljaktiga.
- (125) Tyskland har vidare gjort gällande att kommissionen felaktigt har utgått från statlig kontroll till följd av att överskott och underskott förvaltas på EEG-kontot. Till att börja med noterar Tyskland att det inte finns något samband mellan EEG-kontot och statsbudgeten. Staten kompenserar inte ett underskott på EEG-kontot, inte heller – såsom var fallet i målet *Essent* – allokeras överskott till statsbudgeten. Faktum är att både underskott och överskott bestämmer EEG-tilläggsavgiften under det följande året. De utjämnas därför mellan de privata aktörerna. Staten har inget inflytande över detta.
- (126) Kommissionen anser emellertid att statlig kontroll över medlen inte innebär att det måste finnas flöden från och till den statliga budgeten ⁽⁶⁶⁾ som omfattar respektive medel. För att staten ska utöva kontroll över medlen räcker det inte att den fullt ut reglerar vad som kommer att hända i händelse av ett underskott eller ett överskott på EEG-kontot. Den avgörande faktorn är att staten har skapat ett system där kostnaderna som uppkommit hos nätoperatörerna fullt ut kompenseras av EEG-tilläggsavgiften och där elleverantörerna har rätt att föra vidare tilläggsavgiften till konsumenterna.
- (127) Tyskland påpekar också att reglering och tillsyn av flöden av privata medel inte på egen hand kan utgöra statligt stöd. Tyskland jämför systemet som inrättades genom 2012 års EEG-lag med andra områden av ekonomisk reglering, såsom konsumentskydd i banksektorn och skyldigheten för förare att teckna bilförsäkring, eller prisreglering för telekommunikationer och inom hälso- och sjukvård. Tyskland hävdar att regleringen av en privat

⁽⁶³⁾ Mål C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punkt 29.

⁽⁶⁴⁾ Mål C-399/10 P, *Bouygues et al. mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2013:175, punkt 103.

⁽⁶⁵⁾ Mål C-399/10 P, *Bouygues et al. mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2013:175, punkt 104.

⁽⁶⁶⁾ Mål C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 19; Mål C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punkt 24.

ekonomisk verksamhet som sådan inte innebär statlig kontroll. BNetzA gör ingenting annat, enligt Tyskland, än att säkerställa konsumentskyddet. Det är dock en väsentlig skillnad mellan de områden där staten endast ger en skyddsram för konsumenter och den aktuella situationen. Staten har antagit en särskild rättsakt, 2012 års EEG-lag, vars huvudsyfte inte är konsumentskydd. Staten garanterar ett kontinuerligt flöde av pengar i sektorn för att uppnå de politiska målen för den lagstiftningen. Det framgår vidare av fast rättspraxis⁽⁶⁷⁾ att medel som finansieras genom obligatoriska avgifter som föreskrivs i en medlemsstats lagstiftning och som förvaltas och fördelas enligt denna lagstiftning ska anses utgöra statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 i EG-fördraget även om de förvaltas av enheter åtskilda från de offentliga myndigheterna. Därför kan 2012 års EEG-lag inte jämföras med statliga åtgärder som staten inte påverkar eller för vilka den inte säkerställer finansiering.

- (128) Tyskland hävdar att situationen är jämförbar med situationen i *Doux Élevage*. I *Doux Élevage* konstaterade domstolen att intäkterna tas ut från avgifter som inte transiteras genom statsbudgeten, att staten inte avstod från intäkter, att medlen var privata vid alla tidpunkter och att uteblivna betalningar måste väckas vid en civilrättslig domstol⁽⁶⁸⁾. Dessutom var avgifterna inte "ständigt under offentlig kontroll" och inte "tillgänglig för statliga myndigheter⁽⁶⁹⁾", och den offentliga myndigheten hade inte rätt att utöva kontroll över avgifterna "med undantag för att kontrollera deras giltighet och lagenlighet⁽⁷⁰⁾". Trots Tysklands påståenden är det aktuella fallet inte jämförbart med *Doux Élevage*. Skillnaden ligger i det faktum att i målet *Doux Élevage* är "det den berörda branschorganisationen som bestämmer hur man använder medlen som uteslutande går till att uppfylla de mål som fastställs av organisationen"⁽⁷¹⁾. I det aktuella fallet har syftet med EEG-tilläggsavgiften fastställts av staten och genomförandet kontrolleras helt av staten. I målet *Doux Élevage* begränsade de franska myndigheterna sig till att göra en redan befintligt frivilligt avgift obligatorisk för alla aktörer i de berörda branscherna, medan staten i det aktuella fallet har infört hela mekanismen för beräkning och utjämning av kostnader mellan privata aktörer.
- (129) Vid bedömningen av statlig kontroll hävdar Tyskland att kommissionens användning av ordet "stat" är tvetydigt. Såsom framgår av målet *Doux Élevage* bör "stat" i första hand omfatta den verkställande makten, det vill säga regeringen och administrativa organ, men inte allmänt tillämplig lagstiftning som godkänts av parlamentet. Enbart omständigheten att staten har fastställt att *AusglMechV* inte utgör statlig kontroll.
- (130) Emellertid ska kriteriet "staten" tolkas allmänt. Domstolen har upprepade gånger slagit fast att begreppet "staten" naturligtvis även omfattar lagstiftaren⁽⁷²⁾. Dessutom, såsom anges i skäl 124, utövas statlig kontroll av en rad reglerings- och kontrollåtgärder som inte bör bedömas enskilt. I det aktuella fallet är den relevanta lagstiftningen så detaljerade att systemet ger en statlig kontroll utan ytterligare inblandning av statliga myndigheter. Dessutom har BNetzA betydande befogenheter att påverka processen.
- (131) Däremot hävdar Tyskland att 2012 års EEG-lag skiljer sig avsevärt från situationen i *Essent*-målet. I det senare fallet fastställdes avgiftens storlek genom lagen oavsett vilka kostnader den skulle täcka. Dessutom överfördes överskott som överstiger 400 miljoner NLG till statsbudgeten. EEG-tilläggsavgiften bestäms däremot av systemansvariga grundat på försäljningen på spotmarknaden, och staten har inte någon möjlighet att påverka detta. Dessutom behålls EEG-kontots överskott inom systemet eftersom det påverkar tilläggsavgiften under det följande året.
- (132) Såsom anges i skäl 126 innebär statlig kontroll över medel inte att det måste finnas flöden från och till den statliga budgeten⁽⁷³⁾ som omfattar respektive medel. Dessutom beräknas EEG-tilläggsavgiften i det aktuella fallet i enlighet med gällande bestämmelser med hänsyn till marknadspriset som de systemansvariga erhåller. Såsom förklaras i skäl 13 i inledningsbeslutet, är det sätt på vilket systemansvariga beräknar EEG-tilläggsavgiften när de känner till priset som erhålls på spotmarknaden, fullt ut reglerat och fastställt i 2012 års EEG-lag.

⁽⁶⁷⁾ Mål C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 25; Mål 173/73, *Italien mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1974:71, punkt 35.

⁽⁶⁸⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*. ECLI:EU:C:2013:348, punkt 32.

⁽⁶⁹⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*. ECLI:EU:C:2013:348, punkt 36.

⁽⁷⁰⁾ Mål C-677/11, *Doux Élevage*. ECLI:EU:C:2013:348, punkt 38.

⁽⁷¹⁾ Se fotnot 69.

⁽⁷²⁾ Mål C-279/08 P, *kommissionen mot Nederländerna*, ECLI:EU:C:2011:551, punkterna 102 och 113.

⁽⁷³⁾ Mål C-262/12, *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, punkt 19; Mål C-275/13, *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, punkt 24.

- (133) Tyskland hävdar dessutom att medan ett specifikt organ hade anförtrots förvaltningen av avgiften i målet Essent, inför faktiskt 2012 års EEG-lag skyldigheter för ett obestämt antal privata aktörer, det vill säga nätoperatörer, systemansvariga och elleverantörer, och de skyldigheterna definieras på ett allmänt sätt. Detta är inte ett uppdrag och ett så stort antal privata aktörer kan inte anses vara utsedda av staten att förvalta en avgift. Såsom anges i skäl 118 är de systemansvariga, och inga andra aktörer, de enheter som utsetts att förvalta EEG-tilläggsavgiften. Dessutom verkar det inte finnas någon rättslig grund som skulle förbjuda en medlemsstat från att ge mer än en enhet i uppdrag att förvalta statliga medel.
- (134) Tyskland och de berörda parterna betonar också de påstådda skillnaderna mellan 2012 års EEG-lag och den nyligen avkunnade domen i målet Vent de Colère ⁽⁷⁴⁾: I Frankrike har den relevanta avgiften samlats in från konsumenterna genom en statlig fond, och i Tyskland tar de privata systemansvariga ut EEG-tilläggsavgiften från privata leverantörer, som kan föra den vidare till konsumenterna. I Frankrike fastställdes avgiftsnivån genom ministerdekret, medan det i Tyskland beräknas av de systemansvariga på grundval av deras faktiska kostnader. I Frankrike skulle staten träda in i händelse av ett underskott och i Tyskland kommer ett underskott att behöva bäras av de systemansvariga innan det kompenseras genom en ökning av tilläggsavgiften under det följande året.
- (135) Genom att hävda att statligt stöd endast förekommer om statens verkställande makt har medlen till sitt förfogande, feltolkar Tyskland rättspraxis. Såsom förklaras i skäl 130 är begreppet stat inte begränsat till den verkställande makten, eftersom den också omfattar lagstiftaren, och det är inte heller nödvändigt att staten kan förfoga över medlen som om de vore en del av dess egen budget. Såsom anges i skälet 114 är det irrelevant huruvida enheten som förvaltar de statliga medlen är offentliga eller privata. De systemansvariga beräknar dessutom EEG-tilläggsavgiften på grundval av sina kostnader på ett sätt som fastställs i 2012 års EEG-lag och det faktum att staten har infört en marknadsmekanism i systemet påverkar inte förekomsten av statliga medel. Staten avgör också vad som ska göras i händelse av ett underskott. Staten betalar inte själv underskottet utan reglerar och kontrollerar sättet på vilket underskottet täcks i slutändan även av EEG-tilläggsavgiften.
- (136) Dessutom hävdar Tyskland att Vent de Colère kräver en av staten skönsmässig bedömning för att när som helst avyttra finansiella resurser, medan staten i 2012 års EEG-lag inte har någon sådan befogenhet, eftersom den endast har antagit lagstiftning. Enligt Tyskland har kommissionen inte skilt tillräckligt mellan verklig verkställande kontroll och enbart en lagstiftande verksamhet. Statlig kontroll innebär att staten har befogenhet att förfoga över de finansiella medlen. I målet Vent de Colère, punkt 21, bekräftar domstolen denna slutsats.
- (137) Enligt Tyskland bekräftas avsaknaden av statlig kontroll också av det faktum att staten inte kan fastställa EEG-tilläggsavgiften. Eftersom tilläggsavgiftens storlek beror på intäkterna som de systemansvariga genererar genom att sälja EEG-el på spotmarknaden bestäms den uteslutande av marknaden. Kommissionen medger att staten inte alltid fastställer den exakta EEG-tilläggsavgiften, men den avgör hur den ska beräknas med hänsyn till försäljningspriset för elektricitet. Staten kan även införa marknadsmekanismer i finansieringssystemet men samtidigt behålla kontrollen över finansieringen. I detta avseende ser kommissionen inte någon skillnad mellan en offentlig avgift som fastställs av statliga myndigheter och en rättslig förpliktelse som ålagts av staten genom lagstiftning. I båda fallen ska staten organisera en överföring av finansiella medel genom lagstiftning och har fastställt för vilka ändamål dessa medel kan användas.
- (138) Kommissionen vidhåller därför sin bedömning att stödet för producenter av el från förnybara energikällor och elproduktion av gruvgas genom inmatningspriser finansieras av statliga medel.

7.1.4 Inverkan på konkurrens och handel

- (139) Slutligen förefaller fördelarna både för producenter av EEG-el och energiintensiva användare kunna snedvrinda konkurrensen och påverka handeln, eftersom de stödmottagande företagen bedriver sin verksamhet i sektorer där marknaderna har liberaliserats och där det förekommer handel mellan medlemsstaterna.

7.1.5 Slutsatser om förekomsten av statligt stöd

- (140) Kommissionen drar därför slutsatsen att 2012 års EEG-lag omfattar statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i fördraget, såväl till förmån för producenter av EEG-el och, enligt BesAR, till förmån för energiintensiva användare.

⁽⁷⁴⁾ Se fotnot 21.

7.2 Befintligt stöd eller nytt stöd och stödets lagenlighet

- (141) I sitt inledningsbeslut angav kommissionen att den tyska lagen om förnybar energi som trädde i kraft den 1 april 2000 (nedan kallad 2000 års EEG-lag), föregångaren till 2012 års EEG-lag inte hade ansetts utgöra statligt stöd av kommissionen (kommissionens beslut i ärende NN 27/2000)⁽⁷³⁾. Kommissionen ansåg emellertid att de ändringar som infördes genom 2012 års EEG-lag hade varit betydande och att det stöd som beviljats på grundval av 2012 års EEG-lag utgjorde nytt stöd, som inte omfattas av kommissionens tidigare beslut (skäl 150 i inledningsbeslutet).
- (142) Detta har ifrågasatts av flera av de berörda parterna och Tyskland.
- (143) Tyskland och de berörda parterna hävdar att de successiva förändringarna mellan den ursprungliga versionen av 2000 års EEG-lag och 2012 års EEG-lag inte i någon väsentlig utsträckning har ändrat stödordningen så att 2012 års EEG-lag utgör befintligt stöd.
- (144) Tyskland medger dock att det finns två skillnader mellan 2012 års EEG-lag och 2000 års EEG-lag.
- a) Utjämningsmekanismen har ändrats: det ursprungliga fysiska flödet av EEG-el till leverantörerna har ersatts med de systemansvarigas skyldighet att sälja EEG-elen på spotmarknaden. Mot att betala EEG-tilläggsavgiften för en viss mängd el, kan elleverantörerna sedan beteckna den mängden som EEG-el. Enligt Tyskland innebär detta att elleverantörer förvärvar "kvaliteten" på förnybar el, och därmed möjligheten att informera konsumenterna om i vilken utsträckning de har betalat tilläggsavgiften (se punkterna 53.1 och 54.1 i 2012 års EEG-lag).
- b) BesAR finns inte i 2000 års EEG-lag.
- (145) Bortsett från dessa två skillnader är mekanismen som beskrivs i skälen 7, 8 och 9 enligt Tyskland identisk med den som föreskrevs i 2000 års EEG-lag. I synnerhet hävdar Tyskland att det väsentliga inslaget, nämligen att elleverantörer kompenserar systemansvariga för merkostnaderna för inköp av EEG-el genom att använda sina egna finansiella medel, redan fanns med i 2000 års EEG-lag.
- (146) Kommissionen vidhåller sin bedömning att det statliga stödet enligt 2012 års EEG-lag utgör nytt stöd, eftersom 2012 års EEG-lag innebär en väsentlig ändring jämfört med 2000 års EEG-lag.
- (147) De förändringar som erkänts av Tyskland, dvs. förändringar i utjämningsmekanismen och införandet av BesAR, utgör väsentliga ändringar.

7.2.1 Förändring i utjämningsmekanismen

- (148) Som en preliminär anmärkning påpekar kommissionen att även om den 2002 ansåg att 2000 års EEG-lag inte innebar någon överföring av statliga medel, gjordes denna bedömning strax efter domen i målet *PreussenElektra*. Domstolens avgöranden har dock sedan dess förtydligats ytterligare och till och med begränsat *PreussenElektra*. På grundval av domarna i målet *Essent*, *Vent de Colère* och *Elcogás* förefaller det som de systemansvariga redan enligt den ursprungliga utjämningsmekanismen hade i uppdrag av staten att förvalta en stödordning, som finansierades genom en tilläggsavgift som tas ut från elleverantörerna.
- (149) Den avgörande punkten är att utjämningsmekanismen har ändrats väsentligt. Den består inte längre av en rad skyldigheter att fysiskt köpa el (nätoperörer från EEG-elproducenter, systemansvariga från EEG-elproducenter, elleverantörer från systemansvarig). Nu avbryts den fysiska överföringen avbryts på nivån för systemansvariga, som måste sälja EEG-elen. Försäljningen har frikopplats från utjämningsmekanismen. Det senare handlar endast om den finansiella fördelningen av kostnader mellan de olika aktörerna. De systemansvariga har fått i ansvar av staten att centralisera och beräkna dessa kostnader, och att driva in dem från elleverantörerna.
- (150) 2000 års EEG-lag sa dessutom ingenting om huruvida även elförbrukare borde delta i kostnaderna för produktion av EEG-el. Detta beslut lämnades till den behöriga tillsynsmyndigheten, som vid tidpunkten fortfarande hade befogenheten att reglera elpriserna till slutkunderna. 2012 års EEG-lag ger uttryckligen leverantörerna möjligheten att föra vidare kostnaderna till sina kunder, vilket alla gör.

⁽⁷³⁾ EUT C 164, 10.7.2002, s. 5.

- (151) BNetzA, som inte hade någon uppgift enligt 2000 års EEG-lag, får dessutom behörighet att övervaka de finansiella flödena och säkerställa efterlevnaden av 2012 års EEG-lag, i synnerhet vad gäller konsumentskyddet. Bafa, som inte heller hade någon funktion enligt 2000 års EEG-lag, fattar besluten om att bevilja en nedsättning av EEG-tilläggsavgiften för vissa företag på grundval av kriterierna enligt 2012 års EEG-lag.

7.2.2 Den särskilda kompensationsregeln (BesAR)

- (152) Nedsättningen av tilläggsavgiften för energiintensiva företag är en logisk följd av att inbegripa elkonsumenter i ansvarsfördelningen. Enligt 2012 års EEG-lag ansvarar Bafa, som inte hade någon särskild uppgift enligt 2000 års EEG-lag, för att genom förvaltningsbeslut certifiera att de energiintensiva användarna uppfyller villkoren i BesAR. Vissa berörda parter har påpekat att det faktum att vissa elkonsumenter drar fördel av en begränsad tilläggsavgift inte kan påverka den privata karaktären av de finansiella medel som de bidrar med. Kommissionen anser dock att förekomsten av BesAR utgör ytterligare bevis på att 2012 års EEG-lag inte längre grundas på inköpsskyldigheter med privata medel, utan på ett omfattande system för kostnadsfördelning, som i viss mån grundar sig på överväganden om rättvis fördelning och som organiseras av staten och kontrolleras av statliga myndigheter.
- (153) Sammanfattningsvis sammanfattas de många skillnaderna mellan 2000 års EEG-lag och 2012 års EEG-lag i följande tabell. De visar att 2012 års EEG-lag utgjorde ett helt nytt system.

Inslag	2000 års EEG-lag	2012 års EEG-lag
Tilläggsavgiften förs vidare	På varandra följande skyldigheter för aktörerna att köpa EEG-el	Kostnader förs vidare på ett sätt som frikopplas från överföringen av EEG-el
Utjämningsmekanism på den tredje nivån	Kostnadsutjämning kombineras med inköp av EEG-el	Utjämning av kostnaderna genom försäljning av EEG-el på spotmarknaden
Slutförbrukarna måste bära kostnaderna, men vissa omfattas av ett tak	Föreskrivs inte	BesAR: Energiintensiva användare kan begära nedsättning av tilläggsavgiften
BNetzA:s uppgift	Ingen uppgift	Övervaka och verkställa fastställandet av tilläggsavgiften
Bafas uppgift	Ingen uppgift	Tillåter en nedsättning av tilläggsavgiften
Tilläggsavgiftens storlek	0,2 cent/kWh (2000)	6,24 cent/kWh (2014)
Inmatning av EEG-el	Mindre än 1 miljarder euro (2000)	Mer än 20 miljarder euro (2013)

- (154) Eftersom 2012 års EEG-lag endast är tillämplig på nedsatta EEG-tilläggsavgifter som beviljats för åren 2013 och 2014 ska endast nedsättningen för dessa två år omfattas av statligt stöd ⁽⁷⁶⁾.

7.3 Förenlighet med den inre marknaden

- (155) I inledningsbeslutet drog kommissionen slutsatsen att det statliga stödet till producenterna av EEG-el kan förklaras förenligt med den inre marknaden. Kommissionen ställde sig emellertid tveksam till om beviljandet av stödet kan bedömas oberoende av finansieringsmekanismen, dvs. EEG-tilläggsavgiften. Kommissionen nådde också fram till den preliminära slutsatsen att EEG-tilläggsavgiften strider mot artikel 30 eller artikel 110 i fördraget.

⁽⁷⁶⁾ 2012 års EEG-lag trädde i kraft den 1 januari 2012, så de första nedsättningarna för energiintensiva användare som kunde tillämpas enligt denna lag var de som beviljats under 2013. De nedsättningar som beviljats för år 2012 fastställdes på grundval av en annan lag före 2012 års EEG-lag och behandlas därför inte i detta förfarande.

- (156) I inledningsbeslutet uttryckte kommissionen också tvivel om huruvida de BesAR kan förklaras förenligt med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 i fördraget.

7.3.1 Rättslig grund och tillämpningsområde för bedömningen av BesAR

- (157) Bedömningen av förenlighet avser endast nytt stöd som beviljats på grundval av 2012 års EEG-lag. Sänkta betalningar av EEG-tilläggsavgiften 2012 hade sin rättsliga grund i den förvaltningshandling som utfärdades av Bafa i slutet av 2011. Därför omfattas de av artikel 1 b ii i rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽⁷⁷⁾.
- (158) Detta beslut omfattar inte sänkta betalningar av EEG-tilläggsavgiften av järnvägsföretag. Kommissionen förbehåller sig rätten att bedöma punkt 42 i 2012 års EEG-lag i ett separat förfarande.
- (159) Kommissionen har bedömt huruvida BesAR är förenlig med den inre marknaden enligt punkterna 3.7.2 och 3.7.3 i 2014 års riktlinjer.
- (160) Kommissionen har tillämnat 2014 års riktlinjer från och med den 1 juli 2014. Dessa riktlinjer omfattar de materiella reglerna för bedömning av nedsättningar av finansieringsstödet för energi från förnybara energikällor, inklusive nedsättningar som beviljades före den 1 juli 2014 (punkt 248). Det statliga stödet som prövas ska således bedömas enligt 2014 års riktlinjer.
- (161) Enligt rättspraxis på det specifika området statligt stöd är kommissionen bunden av de riktlinjer och meddelanden som den antar, i den mån de inte avviker från reglerna i fördraget och accepteras av medlemsstaterna ⁽⁷⁸⁾. Tyskland godkände 2014 års riktlinjer den 31 juli 2014. Ingen av parterna har hävdade att riktlinjerna avviker från reglerna i fördraget.
- (162) Berörda parter har emellertid bestritt lagenligheten av punkt 248. De anser att tillämpningen av 2014 års riktlinjer på stöd som beviljats före den 1 juli 2014 strider mot flera allmänna principer i unionsrätten, närmare bestämt principen om rättssäkerhet och principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av skadliga åtgärder ⁽⁷⁹⁾, liksom principen om att statligt stöd ska bedömas enligt de regler som gällde då stödordningen införs.
- (163) De berörda parterna emellertid en felaktig bedömning när de anser att punkt 248 andra stycket utgör en retroaktiv tillämpning. Enligt rättspraxis ska unionen rätt göra åtskillnad mellan en ny bestämmelse som tillämpas omedelbart på framtida verkningar av en pågående situation ⁽⁸⁰⁾ och den retroaktiva tillämpningen av den nya regeln på en situation som hade blivit slutgiltig före dess ikraftträdande (även kallad den rådande situationen) ⁽⁸¹⁾. Vidare är det etablerad rättspraxis för unionens domstolar att företag inte kan ha berättigade förväntningar innan institutionerna har antagit en rättsakt som avslutar det administrativa förfarandet, som har blivit slutgiltigt ⁽⁸²⁾.
- (164) Som domstolen har fastslagit utgör olagligt statligt stöd en pågående situation. Reglerna för tillämpningen av lagstiftningen i tid gör att den omedelbara tillämpningen av nya regler om förenlighet på olagligt stöd inte utgör en retroaktiv tillämpning av de nya reglerna ⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om upprättandet av Europeiska unionen (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁷⁸⁾ Dom i Tyskland m.fl. mot Kronofrance, C-75/05 och C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, punkt 61, med ytterligare hänvisningar.

⁽⁷⁹⁾ De berörda parterna har hänvisat till följande rättspraxis: Mål C-260/91, *Diversint*, ECLI:EU:C:1993:136, punkt 9; Mål C-63/83, *Regina v Kirk*, ECLI:EU:C:1984:255, punkterna 21 och följande; Mål C-1/73, *Westzucker*, ECLI:EU:C:1973:78, punkt 5; Mål C-295/02, *Gerken*, ECLI:EU:C:2004:400, punkterna 47 och följande; Mål C-420/06, *Jager*, ECLI:EU:C:2008:152, punkterna 59 och följande; Mål C-189/02 P, *Dansk Rørindustri et al. mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2005:408, punkt 217.

⁽⁸⁰⁾ Mål C-334/07 P, *kommissionen mot Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, punkt 43; Mål T-176/01, *Ferrière Nord mot kommissionen*, ECLI:EU:T:2004:336, punkt 139.

⁽⁸¹⁾ Mål 68/69, *Bundesknappschaft v Brock*, ECLI:EU:C:1970:24, punkt 6; Mål 1/73 *Westzucker GmbH v Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker*, ECLI:EU:C:1973:78, punkt 5; Mål 143/73, *SOPAD mot FORMA et. al.*, ECLI:EU:C:1973:145, punkt 8; Mål 96/77, *Bauche*, ECLI:EU:C:1978:26, punkt 48; Mål 125/77, *Koninklijke Scholten-Honig NV et. al. v Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, ECLI:EU:C:1978:187, punkt 37; Mål 40/79, *P v kommissionen*, ECLI:EU:C:1981:32, punkt 12; Mål 270/84, *Licata v ESC*, ECLI:EU:C:1986:304, punkt 31; Mål C-60/98 *Butterfly Music v CEDEM*, ECLI:EU:C:1999:333, punkt 24; C-334/07 P, *kommissionen v Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, punkt 53; Mål T-404/05 *Greece v kommissionen*, ECLI:EU:T:2008:510, punkt 77.

⁽⁸²⁾ Mål C-169/95, *Spain mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1997:10, punkt 51 – 54; Förenade mål T-116/01 and T-118/01, *P&O European Ferries (Vizcaya) SA v kommissionen*, ECLI:EU:T:2003:217, punkt 205.

⁽⁸³⁾ De förenade målen C-465/09 P och C-470/09 P, *Diputación Foral de Vizcaya m.fl. mot kommissionen*, ECLI:EU:C:2011:372, punkterna 125 och 128.

- (165) Av dessa skäl måste kommissionen bedöma BesAR enligt 2014-års riktlinjer. Kommissionen har ingen rätt att avvika från riktlinjerna i sin bedömning. I inledningsbeslutet som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* före den 1 juli 2014, uppmanade kommissionen Tyskland och berörda parter att lämna synpunkter på tillämpningen av 2014 års riktlinjer i det aktuella fallet.

7.3.1.1 Synpunkter från Tyskland och från tredje parter

- (166) Flera berörda parter har hävdade att 2014 års riktlinjer inte ska tillämpas på utjämnade EEG-tilläggsavgifter, utan att kommissionen snarare bör göra en bedömning av förenlighet enligt artikel 107.3 b eller artikel 107.3 c i fördraget.
- (167) Dessa parter har för det första hävdade att den nedsatta EEG-tilläggsavgiften kunde anses vara förenlig med den inre marknaden på grundval av artikel 107.3 b i fördraget, med tanke på att den främjar genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse (främjandet av förnybar energi som krävs enligt direktiv 2009/28/EG) eller, om detta inte är möjligt, att den är avsedd att avhjälpa en allvarlig störning i Tysklands ekonomi (hotet om en avindustrialisering till följd av kostnader för förnybara energikällor).
- (168) Berörda parter hävdade också att nedsättningen skulle kunna anses vara förenlig på grundval av artikel 107.3 c i fördraget, med motiveringen att åtgärden har som syfte att främja utvecklingen av förnybar energi samtidigt som den förebygger koldioxidläckage och bevarar en industribas i unionen. I detta hänseende anser de berörda parterna att BesAR är ett lämpligt instrument för att förena flera mål ur olika aspekter. De hävdar också att detta instrument är proportionerligt eftersom mottagarna av BesAR fortfarande bidrar till finansieringen. De hävdar också att åtgärden är proportionerlig eftersom elskatter och EEG-tilläggsavgiften väsentligen är desamma (dvs. avgifter för elförbrukning) och att minimiskattesatsen för el som förbrukas av företag som fastställts av unionen, enligt tabell C i bilaga I till rådets direktiv 2003/96/EG⁽⁸⁴⁾, är 0,05 cent/kWh, dvs. densamma som den lägsta EEG-tilläggsavgiften. De berörda parterna hävdar att 2012 års EEG-lag inte snedvrider konkurrensen eller handeln, eftersom den inte fullt ut uppväger snedvriddningen som orsakas i första hand av den högre EEG-tilläggsavgiften för tyska företag, jämfört med motsvarande skatter eller avgifter för företag i andra medlemsstater.
- (169) Tyskland lade fram jämförbara argument om tillämpningen av artiklarna 107.3 b och 107.3 c, i sitt svar på kommissionens inledningsbeslut.
- (170) För det andra har berörda parter hävdade att kommissionen inte kan granska nedsättningen separat enligt en annan rättslig grund för förenlighet än den som användes för prövningen av stöd till EEG-el. Kommissionen skulle snarare ha bedömt (och godkänt) nedsättningen, som utgör en del av finansieringen tillsammans med stödet till förnybar energi i inledningsbeslutet. Detta förklaras med hänvisning till domstolens rättspraxis enligt vilken kommissionen ska beakta finansieringsmetoden för stödet om den utgör en integrerad del av åtgärden⁽⁸⁵⁾.
- (171) För det tredje, även om 2014 års riktlinjer var avsedda att tillämpas, hävdar de berörda parterna att med tanke på punkterna 248 och 250 i 2014 års riktlinjer kan dessa riktlinjer tillämpas retroaktivt endast på olagligt stöd, men inte på befintligt stöd. Även om den utjämnade EEG-tilläggsavgiften skulle utgöra statligt stöd (vilket är omtvistat), måste det betraktas som befintligt stöd på grund av det implicita godkännandet av kommissionen i ärende NN 27/2000⁽⁸⁶⁾.
- (172) För det fjärde hävdar de berörda parterna att 2014 års riktlinjer, särskilt bestämmelserna om anpassningsplaner i punkt 3.7.3 bör tolkas på ett sätt som skulle garantera stödmottagarnas berättigade förväntningar: med andra ord bör den gradvisa justeringen vara tillräckligt liten för åren 2013 och 2014 för att utesluta återkrav. Sådana berättigade förväntningar har enligt dessa parter uppstått ur kommissionens beslut i ärende NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

⁽⁸⁵⁾ Mål C-261/01, Van Calster, ECLI:EU:C:2003:571, punkt 49, mål C-333/07, Société Régie Networks, ECLI:EU:C:2008:764, punkt 89.

⁽⁸⁶⁾ Se fotnot 75.

7.3.1.2 Bedömning

- (173) Dessa argument kan inte påverka bedömningen i detta beslut av tillämpningen av 2014 års riktlinjer enligt skälen 157-165.
- (174) För det första, vad avser tillämpningen av artikel 107.3 c i det berörda fördraget, anger punkt 10 i 2014 års riktlinjer att "särskilda riktlinjer fastställer på vilka villkor stöd till energi och miljö kan anses förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget". Enligt domstolen kan "kommissionen fastställa vägledande regler för hur den ska utöva sin befogenhet att företa skönsmässiga bedömningar genom sådana rättsakter som riktlinjer, förutsatt att de innehåller bestämmelser om den inriktning som institutionen avser att följa och inte avviker från normerna i fördraget" ⁽⁸⁷⁾. Eftersom 2014 års riktlinjer på förhand fastställer, på ett allmänt och öppet sätt, villkoren för undantaget som fastställs i artikel 107.3 c i fördraget är kommissionen skyldig att tillämpa dessa riktlinjer.
- (175) Det finns inte utrymme för en analog tillämpning av bestämmelserna om beskattning av elektricitet, eftersom 2014 års riktlinjer innehåller en komplett uppsättning regler för att bedöma nedsättningen av tilläggsavgifter för förnybara energikällor.
- (176) När det gäller undantagen i artikel 107.3 b i fördraget innehåller 2014 års riktlinjer inte några kriterier för hur kommissionen ska utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning i enlighet med artikel 107.3 b. Det är riktigt att kommissionen har antagit ett meddelande om "kriterier vid bedömningen av förenligheten med den inre marknaden hos statligt stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse" ⁽⁸⁸⁾, som tillämpas från och med den 1 juli 2014. Enligt punkt 52 i nämnda meddelande "vid oanmänt stöd kommer kommissionen att tillämpa detta meddelande, om stödet beviljades efter det att det trätt i kraft, och de regler som gällde vid tidpunkten när stödet beviljades, i alla andra fall". Detta innebär att kriterierna som fastställs i meddelandet inte kan tillämpas på den nedsättning av tilläggsavgiften som granskas i detta beslut. Kommissionen ska i stället tillämpa reglerna i 2008 års riktlinjer ⁽⁸⁹⁾.
- (177) I inledningsbeslutet uttryckte kommissionen tvivel om huruvida BesAR kunde anses vara förenlig med den inre marknaden enligt artikel 107.3 b i fördraget i överensstämmelse med punkterna 147–150 i 2008 års riktlinjer. De tvivlen finns framför allt eftersom nedsättningen inte förefaller avse ett projekt och framför allt inte ett projekt "som är specifikt och där villkoren för genomförandet är tydligt definierade". Dessutom var det ändå tveksamt om ett sådant projekt kan anses vara "av gemensamt europeiskt intresse", det vill säga om den fördel som ges skulle kunna utvidgas till att omfatta hela unionen. Slutligen var det tveksamt om stödet i fråga, nämligen den nedsatta EEG-tilläggsavgiften, skulle kunna "utgöra ett incitament till projektets genomförande" (skälen 211 och 212 i inledningsbeslutet).
- (178) Dessa farhågor har inte skingrats. Tyskland hävdar att uppnå målen för förnybara energikällor och bevara industrins konkurrenskraft måste anses utgöra ett, om inte flera, projekt av gemensamt europeiskt intresse. Tyskland har hänvisat till kommissionens Europa 2020-strategi som "främjar en resurseffektivare, grönnare och konkurrenskraftigare ekonomi" som en prioritering ⁽⁹⁰⁾. Hur viktiga politiska mål de än är kan dock utvecklingen av förnybara energikällor och främjande av konkurrenskraft inte betraktas som specifika projekt i bokstavig mening. Det är än mindre möjligt att fastställa sådana projekt i förhållande till deras genomförande inklusive deltagare, mål och effekter, vilket föreskrivs i punkt 147 a i 2008 års riktlinjer. Om projekt av gemensamt europeiskt intresse skulle tolkas så att de enbart omfattar politiska mål som sådana, skulle man gå utöver ordalydelsen för gränserna i artikel 107.3 b, och kravet på ett specifikt och väldefinierat projekt skulle vara verkningslöst. Detta skulle strida mot "behovet av en restriktiv tolkning av undantagen från den allmänna principen om att statligt stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden" ⁽⁹¹⁾.
- (179) Vilket är viktigare som tribunalen tydliggjorde i målet Hotel Cipriani, "ett stöd kan omfattas av undantaget som föreskrivs i [artikel 107.3 b i fördraget] endast om det inte främst gynnar en medlemsstats ekonomiska aktörer och inte gemenskapen i dess helhet". Detta villkor är inte uppfyllt om det nationella stödet syftar till att förbättra

⁽⁸⁷⁾ Mål C-310/99, Italien mot kommissionen, *ECLI:EU:C:2002:143*, punkt 52.

⁽⁸⁸⁾ EUT C 188, 20.6.2014, s. 4.

⁽⁸⁹⁾ Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd från 2008 (EUT C 82, 1.4.2008, s. 1).

⁽⁹⁰⁾ KOM(2010)0212, s. 10.

⁽⁹¹⁾ Mål C-301/96, Tyskland mot kommissionen, *ECLI:EU:C:2003:509*, punkt 106.

de berörda företagens konkurrenskraft⁽⁹²⁾. BesAR syftar endast till att sänka kostnaden för energiintensiva företag i Tyskland och därigenom förbättra deras konkurrenskraft.

- (180) Mot bakgrund av behovet av en restriktiv tolkning av undantagen från den allmänna principen om att statligt stöd är oförenligt med den inre marknaden som nämns i skäl 178, kan enbart omständigheten att elkostnaderna ökar för ett stort antal industriella användare inte betraktas som en allvarlig störning i den berörda medlemsstatens ekonomi.
- (181) Kommissionen kunde därför inte ha godkänt BesAR enligt artikel 107.3 b i fördraget.
- (182) För det andra, vad beträffar argumentationen som sammanfattats i skäl 170, är stödet som beviljas till energiintensiva företag genom nedsatt EEG-tilläggsavgift tydligt avgränsat och åtskilt från stödet till förnybar energi. Mottagarna av det sist nämnda stödet är en annan grupp än mottagarna av det förra. Dessutom tjänar nedsättningen inte omedelbart syftet att finansiera stödet till förnybar energi, utan strider faktiskt tvärtom mot detta syfte eftersom dess omedelbara verkan är att minska de tillgängliga inkomsterna för finansieringen av förnybara energikällor. Detta styrks av det faktum att EEG-tilläggsavgiften måste höjas för alla andra icke privilegierade användare i syfte att trygga finansieringen.
- (183) För det tredje, vad gäller argumentationen som sammanfattats i skäl 171, anses BesAR utgöra olagligt stöd som faller inom ramen för punkt 248 i 2014 års riktlinjer. Såsom redan har förklarats i skäl 141 och följande, har 2012 års EEG-lag väsentligt ändrat stödordningen som godkändes genom kommissionens beslut i ärende NN 27/2012.
- (184) Det fjärde argumentet om mottagarnas berättigade förväntningar diskuteras ytterligare i skäl 257, eftersom det endast avser återkrav.

7.3.1.3 Alternativ bedömning enligt 2008 års riktlinjer

- (185) Tribunalen har vid flera tillfällen och i motsats till domstolens rättspraxis ansett att olagligt stöd måste bedömas på grundval av de bestämmelser som gällde vid tidpunkten då stödet beviljades. Därför har kommissionen gjort en annan bedömning i enlighet med artikel 107.3 c i fördraget enligt 2008 års riktlinjer.
- (186) Resultatet är att kommissionen skulle ha varit tvungen att förklara driftsstödet som beviljats på grundval av BesAR oförenliga i sin helhet, av de skäl som anges i skäl 187 och följande.
- (187) Inledningsbeslutet angav att det vid tidpunkten för dess antagande inte fanns några särskilda bestämmelser om statligt stöd som skulle erkänna att befrielse från eller nedsättning av avgifter som syftar till att finansiera stöd till förnybar energi, kan betraktas som nödvändigt för att uppnå ett mål av gemensamt intresse och därför godkännas på grundval av artikel 107.3 c i fördraget.
- (188) Dessutom har kommissionen förbjudit liknande stöd som anmälts av Österrike 2011⁽⁹³⁾. Detta förbud är i linje med domstolens rättspraxis, enligt vilken driftsstöd som sådant påverkar handelsvillkoren i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset och därför inte kan förklaras förenligt med den inre marknaden⁽⁹⁴⁾. Kommissionen förklarade också varför ingen analogi kan göras med reglerna om beskattning av elektricitet.
- (189) Av dessa skäl skulle kommissionen inte heller ha godkänt stödet i fråga enligt artikel 107.3 c i fördraget på grundval av de materiella bestämmelser som var i kraft vid tidpunkten då stödet beviljades.

⁽⁹²⁾ Förenade målen T-254/00, T-270/00 och T-277/00, Hotel Cipriani et al., ECLI:EU:T:2008:537, punkt 337.

⁽⁹³⁾ SA. 26036 (C24/09) – Österrike, till förmån för energiintensiva företag, lagen om grön elektricitet i Österrike (EUT L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽⁹⁴⁾ Domen i målet Tyskland mot kommissionen (Jadekost), C-288/96, ECLI:EU:C:2000:537, punkt 77, med ytterligare hänvisningar.

7.3.2 Kostnader för stöd till energi från förnybara energikällor

- (190) Enligt punkt 184 i 2014 års riktlinjer kan nedsättning endast beviljas av kostnader för stöd till energi från förnybara källor.
- (191) Såsom kommissionen konstaterade i sitt beslut i ärende SA. 38632 (2014/N) om 2014 års EEG-lag (nedan kallat 2014 års beslut), tjänar EEG-tilläggsavgiften också till att finansiera stöd för elproduktion av gruvgas. Gruvgas är inte en förnybar energikälla i den mening som avses i punkt 19.5 i 2014 års riktlinjer. Nedsättning av avgifter för att finansiera stöd till andra energikällor omfattas inte av punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer ⁽⁹⁵⁾.
- (192) I detta avseende uppgav Tyskland i samband med anmälningsförfarandet i ärende SA.38632 (2014/N) att ingen minskning i finansieringen av stödet till elproduktion av gruvgas skulle beviljas eftersom energiintensiva företag, enligt 2014 års EEG-lag, måste betala full avgift för den första gigawattimmens förbrukning vid varje berörd förbrukningspunkt. Intäkterna från en full tilläggsavgift för den första gigawattimmens är högre än bidraget som betalas ut till elproduktion av gruvgas ⁽⁹⁶⁾.
- (193) Under 2012 uppgick stödet för gruvgas (41,4 miljoner euro) till 0,25 % av det sammanlagda stödet enligt 2012 års EEG-lag för det året. Beräkningar visar att volymen av gruvgas sannolikt kommer att förbli konstant i framtiden eller till och med minska något ⁽⁹⁷⁾.
- (194) På denna grundval fann kommissionen att för förmånstagare av BesAR enligt 2014 års EEG-lag, skulle betalningen av EEG-tilläggsavgiften för den första gigawattimmens förbrukning redan vara betydligt större än stödbeloppet för gruvgas ⁽⁹⁸⁾. Dessutom drog kommissionen slutsatsen att när andelen EEG-stöd som utbetalats för gruvgas (0,25 %) multipliceras med EEG-tilläggsavgiften (6,24 cent/kWh 2014) blir resultatet 0,016 cent/kWh. Detta belopp understiger den lägsta tilläggsavgiften som förmånstagare av BesAR måste betala även efter den första gigawattimmens förbrukning (0,05 cent/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) 2012 års EEG-lag presenterar två alternativa tak. Enligt det första alternativet (punkt 41.3, nr 1), som är en degressiv övre gräns, måste stödmottagare fortfarande betala full tilläggsavgift för den första gigawattimmens förbrukning och den lägsta avgift som ska betalas för förbrukning utöver 100 GWh förbrukning är 0,05 cent/kWh. Enligt det andra alternativet (punkt 41.3, nr 2), som avser de mest energiintensiva företagen, begränsas tilläggsavgiften till 0,05 cent/kWh för stödmottagarens hela förbrukning. I båda fallen betalar stödmottagare fortfarande mer än den andel av tilläggsavgiften som skulle kunna anslås till stöd för gruvgas (0,016 cent/kWh 2014 och, på grundval av en EEG-tilläggsavgift på 5,277 cent/kWh 2013, 0,013 cent/kWh).
- (196) Därför var utbetalningen av den lägsta tilläggsavgiften på 0,05 cent/kWh under 2013 och 2014, utöver vissa stödmottagares skyldighet att betala tillägget för den första gigawattimmen, en garanti för att ingen nedsättning beviljades för energiintensiva företag från finansieringen av el från gruvgas ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3 Stödberättigande

- (197) Punkt 185 i 2014 års riktlinjer fastställer att stöden bör begränsas till sektorer som är exponerade för en risk avseende sin konkurrenssituation på grund av kostnaderna för finansieringen av stöd till energi från förnybara källor till följd av deras elintensitet och exponering i förhållande till internationell handel. Stöd kan därför endast beviljas om företaget tillhör de sektorer som finns förtecknade i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer.
- (198) Enligt punkt 186 i 2014 års riktlinjer kan medlemsstaterna inbegripa ett företag i sin nationella stödordning för nedsättning av kostnader till följd av stöd till förnybar energi om företaget har en elintensitet på minst 20 % och tillhör en sektor med en handelsintensitet på minst 4 % på EU-nivå, även om det inte tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer.

⁽⁹⁵⁾ EEG-beslut 2014, skäl 293.

⁽⁹⁶⁾ EEG-beslut 2014, skälen 294 och 295.

⁽⁹⁷⁾ EEG-beslut 2014, skäl 295.

⁽⁹⁸⁾ Stödberättigad förbrukning med 2 707 procentenheter 2014 och en EEG-tilläggsavgift på 6,24 cent/kWh gav intäkter från tilläggsavgiften för den första gigawattimmens förbrukning motsvarande 168 916 800 euro. Se EEG-beslut 2014, skäl 296.

⁽⁹⁹⁾ EEG-beslut 2014, skäl 296.

⁽¹⁰⁰⁾ Se EEG-beslut 2014, skäl 297.

- (199) Slutligen anger punkt 187 i 2014 års riktlinjer att medlemsstaterna kan införa ytterligare kriterier för stödberättigande inom de stödberättigade sektorerna under förutsättning att valet av stödmottagare grundas på objektiva, icke-diskriminerande och öppna kriterier och att stödet i princip beviljas på samma sätt till alla konkurrenter inom samma sektor om de är i en liknande faktisk situation.
- (200) I den mån stöd i form av nedsättning av eller befrielse från bördan för finansiering av stöd till el från förnybara energikällor, beviljades före datumet för tillämpning av dessa riktlinjer till företag som inte är stödberättigade enligt kriterierna i skälen 197 och 198 i detta beslut, kan stödet förklaras förenligt under förutsättning att det överensstämmer med en anpassningsplan (punkt 197 i 2014 års riktlinjer).
- (201) Tyskland har angett att endast ett antal förmånstagare av BesAR under 2013 och 2014 var berättigade till statligt stöd i form av sänkt finansieringsstöd för el från förnybara energikällor i enlighet med punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer. Tyskland lade därför fram en anpassningsplan (se bilaga II) som granskas i punkt 7.3.5 för de stödmottagare som inte var berättigade till detta stöd. Tyskland har också förklarat att alla stödmottagare som skulle kunna ingå i det nationella systemet enligt punkt 186 i 2014 års riktlinjer hör till sektorer som finns förtecknade i bilaga 5 till 2014 års riktlinjer.
- (202) För beräkningen av bruttoförelädlingsvärdet, som behövs för tillämpningen av punkterna 185–192 i 2014 års riktlinjer och som definieras i bilaga 4, använder punkt 41 i 2012 års EEG-lag bruttoförelädlingsvärdet till marknadspriser under det senaste räkenskapsåret före ansökan om nedsättning av tilläggsavgiften. Punkterna 1 och 2 i bilaga 4 till 2014 års riktlinjer som innebär användning av bruttoförelädlingsvärdet till faktorkostnad samt det aritmetiska medelvärdet för de senaste tre år för vilka uppgifter finns tillgängliga. Tyskland förklarade att sådana uppgifter inte fanns tillgängliga, eftersom ansökningar om nedsättning för åren 2013 och 2014 endast inkluderar bruttoförelädlingsvärdet till marknadspriser för det senaste räkenskapsåret för vilka uppgifter fanns tillgängliga (dvs. 2011 eller 2012). På motsvarande sätt förklarade Tyskland att, i syfte att beräkna elkostnader fanns genomsnittliga bruttopriser för el inte tillgängliga för alla företag, åtminstone inte för högre förbrukningsintervaller. Istället skulle beräkningen av elkostnader baseras på de faktiska elkostnaderna för åren 2011 och 2012, eftersom det var de uppgifterna som lämnades in av företagen i deras ansökningar om nedsättning för åren 2013 och 2014. I enlighet med punkt 4 i bilaga 4 till 2014 års riktlinjer, grundas definitionen av ett företags elkostnader framför allt på företagets förmodade elpris. På grundval av Tysklands förklaringar konstaterade kommissionen i sitt beslut i ärende SA. 38632 (2014/N) att övergångsbestämmelserna i 2014 års EEG-lag som tillåter användning av uppgifter om bruttoförelädlingsvärde till faktorkostnad grundas på det senaste räkenskapsåret eller de senaste två räkenskapsåren, liksom användningen av verkliga elkostnader för det senaste räkenskapsåret, i enlighet med 2014 års riktlinjer, och särskilt punkt 195 (skälen 311–314 i beslutet). Detta berodde på att uppgifterna, det vill säga bruttoförelädlingsvärdet till faktorkostnad som grundas på det senaste året och de verkliga elkostnaderna för det senaste året, skulle tillämpas endast på övergångsbasis innan de uppgifter som krävs enligt bilaga 4 till 2014 års riktlinjer hade samlats in. Detta resonemang gäller i ännu högre grad för bedömningen av sänkningen av EEG-tilläggsavgiften som ägde rum under åren 2013 och 2014, och enligt detta resonemang kan det också godtas att bruttoförelädlingsvärdet till marknadspris används vid bedömningen av förenligheten av statligt stöd som beviljats enligt BesAR under 2013 och 2014, i form av sänkt finansieringsstöd för el från förnybara källor enligt punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer.
- (203) Kommissionen drar slutsatsen att 2012 års EEG-lag endast delvis uppfyller reglerna för stödberättigande som föreskrivs i punkterna 185 och 186 i 2014 års riktlinjer. Stödmottagare för vilka dessa kriterier inte är uppfyllda bör därför återkrävas (behandlas i punkt 7.3.5 om Tysklands anpassningsplan).

7.3.4 Proportionalitet

- (204) I punkt 188 i 2014 års riktlinjer anges att ett stöd anses vara proportionellt om stödmottagarna betalar minst 15 % av merkostnaderna utan nedsättning.
- (205) Medlemsstaterna kan dock ytterligare begränsa beloppet för kostnader som uppkommer genom finansiering av stöd till förnybar energi som ska betalas på företagsnivå, till 4 % av bruttoförelädlingsvärdet för det berörda företaget. Beträffande företag som har en elintensitet på minst 20 % kan medlemsstaterna begränsa det sammanlagda belopp som ska betalas till 0,5 % av det berörda företagets bruttoförelädlingsvärde. Slutligen, när medlemsstaterna beslutar sig för att anta begränsningar på 4 % respektive 0,5 % av bruttoförelädlingsvärdet ska dessa begränsningar gälla alla stödberättigade företag (punkterna 189 och 190 i 2014 års riktlinjer).

- (206) Tyskland har meddelat att den begränsade EEG-tilläggsavgiften som inbetalats av stödmottagarna under åren 2013 och 2014 i vissa fall inte var proportionerlig enligt kriterierna i 2014 års riktlinjer ⁽¹⁰¹⁾. Tyskland lade därför fram en anpassningsplan (se bilaga II) som behandlas i punkt 7.3.5.
- (207) Kommissionen drar slutsatsen att taket för EEG-tilläggsavgiften bara delvis uppfyller kriterierna i punkterna 188 och 189 i 2014 års riktlinjer. Stödmottagare för vilka dessa kriterier inte är uppfyllda bör därför återkrävas (behandlas i punkt 7.3.5 om Tysklands anpassningsplan).

7.3.5 Anpassningsplanen

- (208) Enligt punkt 193 och följande i 2014 års riktlinjer ska medlemsstaterna tillämpa kriterierna för stödberättigande och proportionalitet som anges i punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer och som beskrivs ovan i punkterna 7.3.3 och 7.3.4 i detta beslut senast den 1 januari 2019. Stöd som beviljas för en period före detta datum anses vara förenligt om det uppfyller samma kriterier. Dessutom anser kommissionen att allt stöd som beviljas för att minska bördan för finansiering av stöd till el från förnybara källor för åren före 2019 kan förklaras förenligt med den inre marknaden i den mån det överensstämmer med en anpassningsplan.
- (209) Denna plan måste innebära en gradvis anpassning till stödnivåerna som följer av tillämpningen av de kriterier om stödberättigande och proportionalitet som anges i punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer och som beskrivs i punkterna 7.3.3 och 7.3.4.
- (210) I den mån stöd beviljats för en period som föregår datumet för tillämpning av dessa riktlinjer ska planen även föreskriva en gradvis tillämpning av kriterierna för denna period.
- (211) Om, som anges i skäl 200, stödet beviljades före datumet för tillämpning av 2014 års riktlinjer för företag som inte är stödberättigade enligt kriterierna som beskrivs i punkt 7.3.3 i detta beslut, kan sådant stöd förklaras förenligt med den inre marknaden förutsatt att anpassningsplanen föreskriver ett lägsta eget bidrag på 20 % av merkostnaderna för tilläggsavgiften utan nedsättning, som ska fastställas successivt och senast den 1 januari 2019 (punkt 197 i 2014 års riktlinjer).
- (212) Tyskland har lämnat in en anpassningsplan (bilaga II), som beskrivs i skäl 27 och följande, som föreskriver en progressiv ökning av EEG-tilläggsavgiften för alla stödmottagare som omfattas av återkravet. Utgångspunkten är EEG-tilläggsavgiften som faktiskt betalades 2013 och den erhålls genom att man multiplicerar stödmottagarens nedsatta EEG-tilläggsavgift för 2013 med stödmottagarens faktiska elförbrukning under samma år (den grundläggande tilläggsavgiften). Enligt anpassningsplanen kommer tilläggsavgifterna för 2013 och 2014 att justeras så att de inte överskrider 125 % och 150 % av den grundläggande tilläggsavgiften. Justeringen uppåt kommer eventuellt att vara större 2015 eftersom taket ökas till 200 % av den ursprungliga tilläggsavgiften. Under de följande åren fram till 2018 kommer tilläggsavgiften för år X att på motsvarande sätt begränsas till 200 % av tilläggsavgiften för år X - 2.
- (213) För de år som är föremål för granskning i detta beslut, det vill säga 2013 och 2014 föreskriver anpassningsplanen en progressiv ökning av EEG-tilläggsavgiften för alla stödmottagare för vilka kriterierna om stödberättigande och proportionalitet i 2014 års riktlinjer inte var uppfyllda. Ökningen kommer att fortsätta efter 2014, så det kan antas att nivåerna som föreskrivs i 2014 års riktlinjer kommer att uppnås senast den 1 januari 2019, både för företag som i princip är berättigade, men inte betalar en tillräckligt hög tilläggsavgift, och för företag som inte är stödberättigade och därför måste bidra med minst 20 % av merkostnaderna för tilläggsavgiften enligt punkt 197 i 2014 års riktlinjer. Dessutom noterar kommissionen att anpassningsplanen beaktar samtliga relevanta ekonomiska faktorer med anknytning till politiken för förnybar energi och att Tyskland meddelade den inom tidsfristen enligt punkt 200 i 2014 års riktlinjer.
- (214) När det gäller 2013 och 2014 överensstämmer anpassningsplanen därför med kraven i punkt 3.7.3 i 2014 års riktlinjer. Enligt punkt 194 i 2014 års riktlinjer kan nedsättningar som anpassas enligt planen därför anses vara förenliga med den inre marknaden.

⁽¹⁰¹⁾ För bruttofördälingsvärde och uppgifter om elintensitet, se skäl 202 i detta beslut.

7.3.6 Slutsats om förenlighet

- (215) Den nedsatta EEG-tilläggsavgiften för energointensiva företag under 2013 och 2014 är förenlig med den inre marknaden endast om följande villkor är uppfyllda:
- Nedsättningen av tilläggsavgiften beviljas endast för kostnader till följd av stöd till energi från förnybara källor.
 - Stödmottagarna uppfyller de kriterier för stödberättigande som fastställs i punkterna 185, 186 och 187 i 2014 års riktlinjer, som behandlas i punkt 7.3.3 i detta beslut.
 - Sänkningen av EEG-tilläggsavgiften är proportionell enligt kriterierna i punkterna 188, 189 i 2014 års riktlinjer, som behandlas i punkt 7.3.4 i detta beslut.
- (216) För stödmottagare för vilka ett eller flera av de villkor som beskrivs i skäl 215 inte uppfylls anser kommissionen undantagsvis att statligt stöd som beviljats på grundval av BesAR under 2013 och 2014 kan anses vara förenligt med den inre marknaden, förutsatt att det garanteras att stödmottagarna betalar minst 125 % av den grundläggande tilläggsavgiften enligt skäl 212 för år 2013 och 150 % av den grundläggande tilläggsavgiften för år 2014. För att säkerställa att det resultatet ska återkrav äga rum enligt följande:
- För nedsättningen som beviljats för 2013 ska återkravet motsvara skillnaden mellan tilläggsavgiften som skulle ha betalats om alla villkor i skäl 215 hade varit uppfyllda och EEG-tilläggsavgiften som faktiskt betalades 2013. Den sammanlagda EEG-tilläggsavgiften, inklusive det återbetalda beloppet, för företaget som omfattas av återkravet, får inte överstiga 125 % av EEG-tilläggsavgiften som verkligen betalades 2013.
 - För nedsättningen som beviljats för 2014 ska återkravet motsvara skillnaden mellan tilläggsavgiften som skulle ha betalats om alla kriterier i skäl 215 hade varit uppfyllda och EEG-tilläggsavgiften som faktiskt betalades 2014. Den sammanlagda EEG-tilläggsavgiften, inklusive det återbetalda beloppet, för företaget som omfattas av återkravet, får inte överstiga 150 % av EEG-tilläggsavgiften som verkligen betalades 2013.

7.4 Förenlighet med andra bestämmelser i fördraget

- (217) I enlighet med punkt 29 i 2014 års riktlinjer, eftersom EEG-tilläggsavgiften syftar till att finansiera stöd till EEG-el, har kommissionen granskat dess överensstämmelse med artiklarna 30 och 110 i fördraget.
- (218) Enligt rättspraxis kan en avgift som påförs inhemska varor och varor som importerats med hänsyn till identiska kriterier ändå vara förbjuden enligt fördraget, när intäkterna från en sådan avgift är avsedda att finansiera verksamheter som särskilt gynnar beskattade nationella varor.
- (219) Om de fördelar som dessa varor får fullt ut kompenseras för pålagan som tas ut, påverkar denna avgift endast importerade varor. Detta utgör en avgift med motsvarande verkan, som strider mot artikel 30 i fördraget. Om fördelarna däremot bara delvis kompenseras pålagan som belastar de nationella produkterna, utgör avgiften i fråga en diskriminerande avgift i den mening som avses i artikel 110 i fördraget och andelen som används till att kompensera pålagan som belastar den inhemska produkterna strider mot denna bestämmelse ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Kommissionen har beaktat i sin gamla beslutspraxis ⁽¹⁰³⁾ och i överensstämmelse med domstolens rättspraxis ⁽¹⁰⁴⁾ att finansieringen av nationella stödsystem för förnybara energikällor genom en skattelikhande avgift på elförbrukning kan diskriminera importerad el från förnybara energikällor. Om inhemsk elproduktion stöds av stöd som finansieras genom en avgift på all elförbrukning (inbegripet importerad el), riskerar dess

⁽¹⁰²⁾ Förenade mål C-128/03 and C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, punkterna 44-47; Mål C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punkt 42.

⁽¹⁰³⁾ Statligt stöd N 34/90; Statligt stöd N 416/99; Statligt stöd N 490/00; Statligt stöd N 550/00; Statligt stöd N 317/A/06 and NN 162/A/03; Statligt stöd N 707 och 708/02; Statligt stöd N 789/02; Statligt stöd N 6/A/01; kommissionens beslut 2007/580/EG; kommissionens beslut 2009/476/EG; Statligt stöd N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Förenade mål C-128/03 och C-129/03, AEM, ECLI:EU:C:2005:224, punkterna 44-47; Mål C-206/06, *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, punkterna 58 och 59.

finansieringsmetod som innebär en börda för importerad el som inte omfattas av finansieringen, att få diskriminerande verkan på importerad el från förnybara energikällor och strider därmed mot artiklarna 30 och/eller 110 i fördraget ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) I sitt inledningsbeslut noterade kommissionen att 2012 års EEG-lag vid första anblicken kan ha en diskriminerande effekt eftersom punkt 39 i 2012 års EEG-lag föreskriver att EEG-tilläggsavgiften ska sänkas vid så kallad direktförsäljning. Den nedsatta avgiften är tillämplig endast om leverantören har köpt 50 % av sitt elutbud från nationella producenter av EEG-el. Det förefaller därför vara fråga om en diskriminerande avgift i den mening som avses i artikel 110 i fördraget.
- (222) Kommissionen ansåg också att om tilläggsavgiften hade tagits ut på import som inte skulle ha fått stöd enligt 2012 års EEG-lag om den hade tillverkats i Tyskland (till exempel el från anläggningar som har varit i drift i mer än 20 år), skulle tilläggsavgiften överensstämma med artiklarna 30 och 110 på grund av att det, i detta särskilda fall, inte föreligger någon skillnad i behandling mellan inhemsk produktion och import.
- (223) Tyskland invänder mot att 2012 års EEG-lag kan leda till diskriminering i den mening som avses i artiklarna 30 och 110 i fördraget, av följande skäl: För det första gör kommissionen gällande att det inte finns någon likhet mellan importerade produkter för vilka EEG-tilläggsavgiften läggs på och inhemska produkter som finansieras med avgiften. Detta beror på att EEG-tilläggsavgiften finansierar anläggningar för förnybar energi, medan den tas ut på förbrukningen av el från förnybara energikällor.
- (224) Även om tilläggsavgiften skulle anses finansiera el från förnybara energikällor skulle det dock ändå finnas en skillnad mellan elen som beläggs med tilläggsavgiften och elen som tilläggsavgiften främjar. Anledningen är att Tysklands mål för förnybara energikällor, som fastställs i artikel 3.3 och del A i bilaga I till direktiv 2009/28/EG, endast kan uppnås genom förnybar el som antingen producerats inhemskt eller importerats på grundval av en mekanism för samarbete med den medlemsstat där elen har producerats (artikel 5.3 i direktivet). I avsaknad av en samarbetsmekanism kan importerad el från förnybara energikällor inte tillgodoräknas för att uppnå målet. När det gäller konsumenterna kan sådan el därför inte anses likna inhemska el från förnybara energikällor.
- (225) När det gäller det gröna el-privilegiet (punkt 39 i 2012 års EEG-lag) hävdar Tyskland att det inte kan anses vara diskriminerande eftersom det faktiskt genomför direktiv 2009/28/EG. Direktiv 2009/28/EG fastställer nationella mål för andelen energi från förnybara källor och den gör det möjligt för medlemsstaterna att inrätta stödssystem och samarbetsåtgärder (artikel 3.3). Enligt artikel 5.3 i direktivet kan el från förnybara energikällor som produceras på den inhemska marknaden tas med i beräkningen av målet. El från förnybara energikällor som produceras i andra medlemsstater kan i princip tas med i beräkningen av målet om den omfattas av ett samarbetsavtal mellan de berörda medlemsstaterna. Ingåendet av sådana avtal är inte obligatoriskt utan lämnas till medlemsstaternas bedömning. Tyskland hävdar att det följer av dessa bestämmelser i direktivet att Tyskland har rätt att endast stödja den inhemska förnybara elproduktionen. Det framgår vidare av dessa bestämmelser att Tyskland inte är tvunget att antingen bevilja tillgång till sin stödordning för producenter av el från förnybara energikällor från andra medlemsstater, eller att låta sådana producenter dra nytta av det gröna el-privilegiet.
- (226) Tyskland hävdar dessutom att om det gröna el-privilegiet gjordes tillgängligt för producenter i andra medlemsstater finns det en risk för att detta skulle leda till överkompensation av dessa producenter, som kan börja plocka russinen ur kakan mellan de olika nationella stödssystemen. Det skulle också innebära ett hot mot finansieringsmekanismen för 2012 års EEG-lag, eftersom allt fler icke inhemska producenter skulle vilja utnyttja det gröna el-privilegiet och mängden el som faktiskt beläggs med EEG-tilläggsavgiften skulle kontinuerligt minska, och därmed urholka finansieringsbasen. Detta skulle i praktiken strida mot målen i direktiv 2009/28/EG, som tillåter vilken inrättandet av nationella stödssystem för att öka produktionen av förnybar energi.
- (227) Denna tolkning bekräftas, enligt Tyskland, av den senaste domen i målet Ålands Vindkraft ⁽¹⁰⁶⁾. I denna dom, som gällde ett nationellt system för tilldelning av säljbara certifikat till producenter av grön el endast för grön el som producerats inom den medlemsstatens territorium, ansåg domstolen att ett sådant system utgjorde en åtgärd med motsvarande verkan som kvantitativa importrestriktioner, vilken i princip är oförenlig med de skyldigheter som följer av artikel 34 i fördraget. Dock kan systemet motiveras med tvingande hänsyn till miljöskyddet ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Mål 47/69 *Frankrike mot kommissionen*, ECLI:EU:C:1970:60, punkt 20; EEG 2014-beslut, skäl 329 och följande.

⁽¹⁰⁶⁾ Mål C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Mål C-573/12, *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037, punkterna 75 och 119.

- (228) Tyskland hävdar slutligen att EEG-tilläggsavgiften inte utgör en avgift i den mening som avses i antingen artikel 30 eller artikel 110 i fördraget. Snarare är det enbart en ansökan om återbetalning som systemansvariga har mot elleverantörer, eftersom systemansvariga anses utföra tjänster för leverantörerna. Tyskland hänvisar till domstolens rättspraxis, enligt vilken "en avgift som läggs på varor på grund av att de passerar en gräns kan undgå att kvalificeras som en avgift med motsvarande verkan, som är förbjuden enligt fördraget, om den ingår i ett allmänt system för interna skatter och avgifter och om den systematiskt enligt samma kriterier utgår för nationella produkter och importerade och exporterade produkter, om den utgör en ersättning för en specifik tjänst, som faktiskt och individuellt har utförts åt näringsidkaren om denna ersättning står i proportion till tjänsten eller, under vissa omständigheter, om den tas ut med anledning av kontroller som utförs för att uppfylla de skyldigheter som följer av gemenskapslagstiftningen" ⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Tyskland anser att det andra och det tredje av de alternativa kriterierna som anges i domstolens dom är uppfyllda. För det första hävdar Tyskland att EEG-tilläggsavgiften utgör en skälig betalning för en viss tjänst, nämligen det faktum att de systemansvariga avstår från den förnybara "kvaliteten" vad gäller den överförda elen, som förvärras genom elleverantörerna, vilket förklaras i skäl (144) ⁽¹⁰⁹⁾. Tyskland anser att elleverantörerna får något i gengäld genom att betala EEG-tilläggsavgiften till de systemansvariga. Det är ett faktum att en del av elen kommer från förnybara energikällor. Tyskland hävdar därför att EEG-tilläggsavgiften motsvarar en tjänst till skillnad från situationen i målet Essent där det inte fanns någon motprestation för utbetalningarna ⁽¹¹⁰⁾. För det andra påstås EEG-tilläggsavgiften tas ut för att uppfylla skyldigheter enligt unionslagstiftningen, nämligen direktiv 2009/28/EG.
- (230) Kommissionen kan inte instämma i det resonemanget från Tyskland.
- (231) För det första stämmer det att EEG-tilläggsavgiften finansierar inrättandet av anläggningar för förnybar energi även om den stöder produktionen av energin som produceras i dessa anläggningar. Detta styrks av det faktum att EEG-tilläggsavgiften tas ut per kilowattimme förbrukad elektricitet. För det andra kan sambandet mellan inhemskt producerad och importerad EEG-el inte påverkas av det faktum att importerad EEG-el inte tas med i beräkningen av målet som fastställs i direktiv 2009/28/EG. Enligt domstolens rättspraxis ska likhet bedömas "inte på grundval av kriteriet om produkternas absolut identiska karaktär utan deras lika och jämförbara användning" ⁽¹¹¹⁾. Frågan om likhet måste skiljas från skillnad i behandling: Det finns en skillnad i behandling endast i förhållande till importerad el som hade varit stödberättigad enligt 2012 års EEG-lag om den hade producerats i Tyskland. Frågan om huruvida importerad el från förnybara energikällor tas med i beräkningen av målet som fastställs i direktiv 2009/28/EG är irrelevant.
- (232) Kommissionen instämmer inte i Tysklands påstående att EEG-tilläggsavgiften inte utgör en avgift i den mening som avses i artiklarna 30 och 110 i fördraget. Såsom domstolen slagit fast i målet Essent, saknas det till att börja med relevans för tillämpningen av artiklarna 30 och 110 i fördraget, att avgifter inte tas ut direkt av staten utan av de systemansvariga ⁽¹¹²⁾. För det andra förefaller EEG-tilläggsavgiften som betalas av elleverantörerna inte utgöra en lämplig avgift för någon tjänst eller tillgång. Den förnybara kvaliteten är som sådan inte till någon nytta för elleverantörerna med tanke på att den överförs separat från den faktiska EEG-elen. De betalningar som görs av leverantörerna står inte heller i proportion till tjänsten eftersom betalningarna varierar beroende på hur många icke privilegierade kunder de har medan den påstådda tjänsten, nämligen att elen har förnybar kvalitet, är odelbar och densamma för alla. För det tredje tas EEG-tilläggsavgiften inte ut med anledning av kontroller och den tas inte heller ut direkt med anledning av skyldigheter som följer av unionsrätten. Enligt direktiv 2009/28/EG är Tyskland skyldigt att införa åtgärder för att garantera en regelbunden ökning av andelen energi från förnybara energikällor (artikel 3.2 i direktivet). Genomförandet bestäms av Tyskland både vad gäller de specifika åtgärderna (artikel 3.3 i direktivet) och hur de finansieras.
- (233) Såsom kommissionen slog fast i inledningsbeslutet förbjuder artiklarna 30 och 110 endast finansieringen av ett stödsystem för nationell produktion genom att en diskriminerande avgift tas ut på importerade produkter. De tvingar inte medlemsstaterna att utvidga stödsystemet till att omfatta importerade produkter. Detta beslut liksom

⁽¹⁰⁸⁾ Mål C-130/93, Lataire, ECLI:EU:C:1994:281, punkt 14.

⁽¹⁰⁹⁾ Tyskland erkänner dock att EEG-tilläggsavgiften inte utgör en ersättning för tillhandahållandet av el från förnybara energikällor, som säljs på spotmarknaden.

⁽¹¹⁰⁾ Mål C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Mål 171/78, kommissionen mot Danmark, ECLI:EU:C:1980:54, punkt 5.

⁽¹¹²⁾ Mål C-206/06, Essent Netwerk Noord, ECLI:EU:C:2008:413, punkt 46.

föregående beslut om nationella stödsystem för förnybar energi ⁽¹¹³⁾, ändrar inte det faktum att stöd enligt 2012 års EEG-lag begränsas till den nationella produktionen. När medlemsstaterna utarbetar sina stödsystem får de inte införa diskriminerande avgifter i den mening som avses i artiklarna 30 och 110 i fördraget.

- (234) Domen i målet Ålands Vindkraft ändrar inte bedömningen med avseende på artiklarna 30 och 110 i fördraget. För det första var den enda frågan i det målet huruvida ett nationellt stödsystem för producenter av förnybar energi måste vara tillgängligt för producenter i andra medlemsstater (domstolen fann att detta inte var fallet). Domen berörde inte frågan om huruvida ett sådant nationellt stödsystem kan finansieras genom en diskriminerande avgift som tas ut även på ekonomiska aktörer som är etablerade i andra medlemsstater. För det andra har domstolen, på begäran av den svenska domstolen, gett en tolkning av artikel 34 om kvantitativa restriktioner för den fria rörligheten för varor. Begäran om förhandsavgörande avsåg inte artiklarna 30 och 110 om diskriminerande avgifter och skatter, och följaktligen uttalade sig domstolen inte i det avseendet. För det tredje fann domstolen att Sveriges vägran att ge sökanden tillgång till dess certifieringssystem, som visserligen utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion, var motiverad med hänsyn till miljöpolitiken och proportionerlig för att uppnå det miljöpolitiska målet ⁽¹¹⁴⁾. Diskriminerande åtgärder som strider mot artiklarna 30 och 110 kan dock inte motiveras ens av miljöskäl. Kommissionen kan inte se några exempel där miljöskydd (eller för den delen något annat tvingande skäl av allmänintresse) skulle kunna stärkas av att införa en ekonomisk skyldighet som innebär att ekonomiska aktörer i andra medlemsstater betalar mer än sina konkurrenter.
- (235) Samtidigt som Tyskland vidhöll sin ståndpunkt att EEG-tilläggsavgiften inte strider mot artiklarna 30 och 110 i fördraget har det emellertid gjort ett åtagande att investera i sammanlänkningar och i liknande europeiska energiprojekt (se beskrivningen i skäl 19). Dessa investeringar skulle motsvara det beräknade beloppet för den påstådda diskrimineringen.
- (236) De vanliga åtgärderna vid överträdelser av artiklarna 30 och 110 i fördraget är återbetalning av avgifterna som tagits ut. En återinvestering av den andel av intäkterna från en skattelikhande avgift som samlades in från import till projekt och infrastruktur som specifikt främjar import har dock erkänts av kommissionen som ett lämpligt sätt att avhjälpa historiska potentiell diskriminering enligt artiklarna 30 och 110 i fördraget ⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Att fastställa hur stor andel av tidigare intäkter från EEG-tilläggsavgiften som måste anslås till sådana investeringar, var det första steget för att uppskatta importen av stödberättigad EEG-el till Tyskland. Tyskland har meddelat att under ansökningsperioden enligt 2012 års EEG-lag, mellan januari 2012 och juli 2014, uppgick andelen av ursprungsgarantier för el från förnybara energikällor som kan få stöd enligt 2012 års EEG-lag till omkring 1 349 GWh: 519 GWh 2012, 283 GWh 2013 och 547 GWh 2014. Den mycket större andelen av ursprungsgarantier som inte ingår i detta belopp motsvarar stora gamla vattenkraftverk, som inte är berättigade enligt 2012 års EEG-lag. Eftersom ursprungsgarantier kan handlas separat är de inte i sig tillräckliga för att avgöra i vilken utsträckning EEG-el faktiskt importeras. Tyskland har uppgett att den faktiska importen skulle ha varit lägre men har inte kunnat ge information om i vilken utsträckning den beräknade importerade gröna elen skulle ha omfattats av fysiska importavtal.
- (238) Det andra steget är att utvärdera i vilken utsträckning importerad grön el diskriminerades. Diskrimineringen består i det faktum att även om både inhemsk EEG-elproduktion och EEG-import bidrar till EEG-tilläggsavgiften är det endast inhemsk EEG-elproduktion som gynnas av avgiften (inom ramen för villkoren för stödberättigande).
- (239) Diskrimineringen kan som sådan mätas utifrån vilken EEG-tilläggsavgift som läggs på importerad EEG-el. Det ska emellertid påpekas att en återbetalning inte skulle omfatta hela tilläggsavgiften som sådan utan skulle begränsas till den hypotetiska formen av mottaget stöd (inmatningspriser, marknadspremier eller grön el-privilegium). Med tanke på att de inhemska EEG-elproducenterna också betalar avgiftstillägget men får EEG-stöd, skulle skillnaden i behandling endast uppstå i den omfattning som importen måste betala tillägget utan att få något stöd. Diskriminering motsvarar i huvudsak stödet som hålls inne från importerad EEG-el.

⁽¹¹³⁾ Se t.ex. statligt stöd SA. 33384 (2011/N) – Österrike, Ökostromgesetz 2012, C (2012) 565 slutlig.

⁽¹¹⁴⁾ Se fotnot 107.

⁽¹¹⁵⁾ Statligt stöd SA. 15876 (N490/00) – Italien, Icke-återkrävbbara kostnader i elsektorn (EUT C 250, 8.10.2005, s. 10).

- (240) När det gäller inmatningspriser och marknadspremier konstaterar kommissionen att eftersom dessa varierar mellan olika EEG-tekniker, skulle det vara nödvändigt att fastställa vilka olika typer av EEG-el som faktiskt importerats, och i vilka mängder, för att tillämpa dessa stödformer på import. Tyskland har dock förklarat att uppgifter om faktiska EEG import inte var tillgänglig, det är därför inte möjligt att mäta diskriminering genom att tillämpa det särskilda inmatningspriset eller marknadspremien för motsvarande belopp på import.
- (241) Däremot är det lättare att fastställa fördelen som följer av det gröna el-privilegiet: Tyskland har uppgett att den fördel som följer av det gröna el-privilegiet i praktiken var lägre än 4 cent/kWh. Det beror på att elleverantörer som ansöker om privilegiet bara kan få en nedsättning med 2 cent/kWh på hela sin portfölj om minst 50 % av elen kommer från förnybara energikällor. För att undvika eller minimera risken att nätt och jämnt missa målet 50 % (då full EEG-tilläggsavgift betalas på hela portföljen) köper elleverantörerna EEG-el med en säkerhetsmarginal, det vill säga utöver de 50 % som krävs, ibland upp till 60 %. I sådant fall, för att beräkna kostnadsfördelen som potentiellt kan föras över på producenter av el från förnybara energikällor, ska nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften för hela portföljen, det vill säga 2 cent/kWh, delas med en högre andel förnybara energikällor. För till exempel en andel på 60 % skulle den faktiska kostnadsfördelen som kan föras vidare inte uppgå till 4 cent/kWh, utan endast 3,3 cent/kWh. I genomsnitt var den största fördelen som en följd av det gröna el-privilegiet 3,8 cent/kWh 2012, 3,2 cent/kWh 2013 och 3,9 cent/kWh 2014.
- (242) Det förefaller som om det gröna el-privilegiet var något högre än EEG-tilläggsavgiften för 2012, men lägre än tilläggsavgifterna under 2013 och 2014. Det framgår också att det gröna el-privilegiet var lägre än fördelen som ingår i vissa inmatningspriser (efter avdrag av marknadspriset), t.ex. för solenergi, men högre än fördelen som ingår i andra inmatningspriser, t.ex. vindkraft. Men även om privilegiet i viss mån kan innebära en underskattning av diskrimineringens verkliga omfattning bör man komma ihåg att beloppen för ursprungsgarantier överskattar importens omfattning. Kommissionens uppfattning är därför att metoden som används av Tyskland (se skäl 238 och följande) är lämplig. Fördelen som följer av det gröna el-privilegiet kan tillsammans med uppgifterna om importerade ursprungsgarantier, betraktas som lämplig för att fastställa i vilken utsträckning importerad EEG-el diskriminerades enligt 2012 års EEG-lag.
- (243) Med hjälp av värdena för stödberättigad EEG-elimport som anges i skäl 237 och värdena för det gröna el-privilegiet som anges i skäl 241 kommer man fram till att det belopp som återinvesteras uppgår till 50 miljoner euro⁽¹¹⁶⁾. Därför anser kommissionen att Tysklands åtagande att investera 50 miljoner euro (se skäl 19) i sammanlänkningar och europeiska energiprojekt avhjälpas den historiska potentiella diskrimineringen enligt artiklarna 30 och 110 i fördraget.

8. GILTIGA SPRÅK

- (244) Som nämns i avsnitt 1 i detta beslut har Tyskland avstått från sin rätt att få beslutet antaget på tyska. Det giltiga språket kommer därför att vara engelska.

9. SLUTSATS OCH ÅTERKRAV

- (245) Med tanke på att EEG-tilläggsavgiftens tidigare överträdelser av artiklarna 30 och 110 i fördraget har åtgärdats, drar kommissionen slutsatsen att stödet till EEG-elproducenter som konstaterades vara förenligt i skälen 187 och 200 i inledningsbeslutet, också är förenligt med den inre marknaden vad gäller finansieringsmekanismen.
- (246) Kommissionen konstaterar att Tyskland olagligen har infört stödet till EEG-elproduktion och till energiintensiva företag i strid med artikel 108.3 i fördraget.
- (247) Stödet bör återkrävas i den utsträckning det är oförenligt med den inre marknaden.
- (248) Återkrav bör endast avse nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften som beviljats för 2013 och 2014 (nedan kallade *de aktuella åren*).

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (2012) + 9,1 (2013) + 21,3 (2014) = 50,1 miljoner euro.

- (249) De belopp som ska återkrävas bör begränsas för vart och ett av de aktuella åren, till skillnaden mellan beloppet som är förenligt med den inre marknaden för det året, enligt skälen 251, 252 och 253, och EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren under det aktuella året.
- (250) EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren under det aktuella året erhålls i princip genom att tillämpa den nedsatta avgiften för det året på stödmottagarens elförbrukning för samma år. För att påskynda återkravet och eftersom förbrukningsuppgifterna för de aktuella åren ännu inte är tillgängliga för alla företag som berörs av återkravet, kommer Tyskland som en första åtgärd att använda elförbrukningen från ansökningarna för att omedelbart beräkna ett preliminärt återbetalningsbelopp. Tyskland kommer som en andra åtgärd att använda de faktiska förbrukningsuppgifterna för de aktuella åren för att fastställa det slutliga återkravsbeloppet och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa återkrav eller återbetalning på grundval av de slutliga beloppen (detta andra steg i återkravsprocessen kallas korrigeringsmekanismen).
- (251) Ett första steg för att fastställa beloppet som är förenligt med den inre marknaden, är att tillämpa punkt 3.7.2 i 2014-års riktlinjer. De företag som beviljats nedsättning ska tillhöra de sektorer som finns förtecknade i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer (punkt 185 i 2014 års riktlinjer) eller, om detta inte är möjligt, ska företaget ha en elintensitet på minst 20 % och tillhöra en sektor med en handelsintensitet på minst 4 % på EU-nivå, även om det inte tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer (punkt 186 i 2014 års riktlinjer). För tillämpningen av punkt 186 i 2014 års riktlinjer (se skäl 202) kan uppgifterna som lämnas i ansökningarna för de aktuella åren användas.
- (252) Om företaget är stödberättigat enligt skäl 251 ska företaget dessutom betala minst 15 % av merkostnaderna utan nedsättning (punkt 188 i 2014 års riktlinjer). Beloppet som ska betalas kan dock begränsas på företagsnivå till 4 % av bruttoföreläggsvärdet för det berörda företaget. Beträffande företag som har en elintensitet på minst 20 % kan beloppet som ska betalas begränsas till 0,5 % av det berörda företagens bruttoföreläggsvärde (punkt 189 i 2014 års riktlinjer). För tillämpningen av punkt 189 i 2014 års riktlinjer (se skäl 202) kan uppgifterna som lämnas i ansökningarna för de aktuella åren användas. Om företaget i fråga inte är stödberättigat enligt skäl 251 motsvarar beloppet som ska betalas enligt punkt 3.7.2 i 2014 års riktlinjer, i princip EEG-tilläggsavgiften utan nedsättning, med förbehåll för övergångsregeln i punkt 197 i 2014 års riktlinjer.
- (253) Om beloppet som ska betalas på grundval av skäl 252 för något av de aktuella åren, är högre än beloppet som faktiskt har betalats av stödmottagaren för det året, kommer bestämmelserna i anpassningsplanen att tillämpas enligt skäl 212: För 2013 får beloppet inte överstiga 125 % av tilläggsavgiften som betalades ut under 2013 (dvs. samma år). För 2014 får beloppet inte överstiga 150 % av tilläggsavgiften som betalades ut under 2013 (dvs. året innan). Såsom förklaras i skäl 250 får tilläggsavgiften som faktiskt betalades ut under 2013 och 2014, i syfte att fastställa det preliminära återkravsbeloppet, baseras på uppgifterna om elförbrukning i företagets ansökan om nedsättning för 2014 och 2013. För tillämpningen av korrigeringsmekanismen kommer den faktiska elförbrukningen för 2013 och 2014 att användas så snart den är tillgänglig.
- (254) Om beloppet som ska betalas som fastställs på grundval av skälen 251, 252 och 253, inte är högre än beloppet som faktiskt har betalats av stödmottagaren för något av de aktuella åren, kommer det inte att bli något återkrav.
- (255) Om en stödmottagare tar emot ett sammanlagt stödbelopp på mindre än 200 000 euro och om stödet uppfyller alla andra kriterier i antingen kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013⁽¹⁷⁾ eller kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006⁽¹⁸⁾ bör sådant stöd inte anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget, och bör därför inte vara föremål för återkrav.
- (256) Om en stödmottagare tar emot ett sammanlagt stödbelopp på över 200 000 EUR, varav ett belopp på mindre än 200 000 euro ska återkrävas gäller inte kommissionens förordningar (EG) nr 1998/2006 och (EU) nr 1407/2013, eftersom stöd som avser samma stödberättigade kostnader inte får kumuleras (artikel 5.2 i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 och artikel 2.5 i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006). Dessa belopp måste därför återkrävas.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 352, 24.12.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på stöd av mindre betydelse (EUT L 379, 28.12.2006, s. 5).

(257) Kommissionen har vidare undersökt om det finns några hinder för återkrav enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999. Såsom anges i skäl 172 har några berörda parter hävdade att korrigeringen under 2013 och 2014 bör vara så liten som möjligt för att garantera stödmottagarnas berättigade förväntningar, och att återkrav inte kan ske. Av de skäl som anförts i skälen 146 och följande, kan kommissionens beslut i ärende NN 27/00 inte ge upphov till berättigade förväntningar hos stödmottagarna, eftersom 2012 års EEG-lag skiljer sig från 2000 års EEG-lag och antogs för mer än tio år senare. Dessutom fanns framför allt BesAR inte med i 2000 års EEG-lag.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Statligt stöd till stöd för produktion av el från förnybara energikällor och gruvgas, inbegripet dess finansieringsmekanism, som beviljas på grundval av Erneuerbare-Energien-Gesetz 2012 (2012 års EEG-lag), som Tyskland olagligen har genomfört i strid med artikel 108.3 i fördraget, är förenligt med den inre marknaden under förutsättning att de åtaganden som anges i bilaga I genomförs av Tyskland.

Artikel 2

Kommissionen godtar anpassningsplanen som Tyskland har lämnat in för åren 2013 och 2014, som anges i bilaga II.

Artikel 3

1. Det statliga stöd som utgörs av nedsättning av tilläggsavgiften för finansiering av stöd till el från förnybara källor (nedan kallad *EEG-tilläggsavgift*) under åren 2013 och 2014 för energiintensiva användare (Besondere ausgleichsregelung, BesAR), som Tyskland olagligen har genomfört i strid med artikel 108.3 i fördraget, är förenligt med den inre marknaden om det ingår i en av de fyra kategorier som anges i denna punkt.

Om statligt stöd beviljas ett företag som tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 (nedan kallade *2014 års riktlinjer*), är det förenligt med den inre marknaden om företaget betalar minst 15 % av merkostnaderna som elleverantörer ådrar sig till följd av skyldigheten att köpa förnybar energi, som sedan förs över på deras kunder. Om företaget har betalat mindre än 15 % av dessa merkostnader, är det statliga stödet ändå förenligt med den inre marknaden om företaget betalade ett belopp som motsvarar minst 4 % av bruttoförelägningsvärdet eller, för företag som har en elintensitet på minst 20 %, minst 0,5 % av bruttoförelägningsvärdet.

Om statligt stöd beviljas ett företag som inte tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014-års riktlinjer men som hade en elintensitet på minst 20 % under 2012 och under det året tillhörde en sektor med en handelsintensitet på minst 4 % på EU-nivå, är det förenligt med den inre marknaden om företaget betalar minst 15 % av merkostnaderna som elleverantörer ådrar sig till följd av skyldigheten att köpa förnybar energi som sedan förs över på elförbrukarna. Om företaget har betalat mindre än 15 % av dessa merkostnader, är det statliga stödet ändå förenligt med den inre marknaden om företaget betalade ett belopp som motsvarar minst 4 % av bruttoförelägningsvärdet eller, för företag som har en elintensitet på minst 20 %, minst 0,5 % av bruttoförelägningsvärdet.

Om statligt stöd beviljas ett företag som är berättigat till förenligt statligt stöd på grundval av andra eller tredje stycket, men EEG-tilläggsavgiften som betalas av företaget inte når upp till den nivå som krävs enligt dessa stycken, är följande delar av stödet förenligt med den inre marknaden:

- a) För 2013, den delen av stödet som överskrider 125 % av tilläggsavgiften som företaget faktiskt betalat under 2013.
- b) För 2014, den delen av stödet som överskrider 150 % av tilläggsavgiften som företaget faktiskt betalat under 2013.

Om statligt stöd beviljas ett företag som inte är berättigat till förenligt statligt stöd på grundval av andra eller tredje stycket, och om företaget betalat mindre än 20 % av merkostnaderna för tilläggsavgiften utan nedsättning, är följande delar av stödet förenligt med den inre marknaden:

- a) För 2013, den delen av stödet som överskrider 125 % av tilläggsavgiften som företaget faktiskt betalat under 2013.
 - b) För 2014, den delen av stödet som överskrider 150 % av tilläggsavgiften som företaget faktiskt betalat under 2013.
2. Varje stöd som inte omfattas av punkt 1 är oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 4

Individuellt stöd som beviljas på grundval av stödordningar som avses i artiklarna 1 och 3 ska inte utgöra stöd om det när det beviljades uppfyllde villkoren i förordningen som antagits i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 ⁽¹¹⁹⁾ och som var tillämplig vid tidpunkten då stödet beviljades.

Artikel 5

Individuellt stöd som beviljas på grundval av stödordningar som avses i artiklarna 1 och 3 och som när det beviljades uppfyllde villkoren i förordningen som antagits enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98, eller av någon annan godkänd stödordning är förenligt med den inre marknaden upp till de högsta stödnivåer som kan tillämpas på denna typ av stöd.

Artikel 6

1. Tyskland ska återkräva det oförenliga stödet som avses i artikel 3.2 från stödmottagarna enligt metoden som beskrivs i bilaga III.
2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med dagen då stödet ställdes till stödmottagarnas förfogande till och med dagen det har återbetalats.
3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽¹²⁰⁾.
4. Tyskland ska upphöra med alla utbetalningar av utestående stöd enligt stödordningen som avses i artikel 3.2 med verkan från dagen då detta beslut antas.

Artikel 7

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 3.2 ska genomföras omedelbart och effektivt.
2. Tyskland ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader från dagen för delgivningen av detta beslut genom att återkräva det oförenliga stödet som har beviljats.
3. Om Tyskland återfår endast de preliminära återkravsbeloppen enligt punkt 4 i bilaga III, ska Tyskland se till att korrigeringsmekanismen som beskrivs i punkt 4 i bilaga III genomförs inom ett år från dagen för delgivningen av detta beslut.

Artikel 8

1. Inom två månader efter dagen då detta beslut har delgivits ska Tyskland lämna följande uppgifter:
 - a) En förteckning över de stödmottagare som har tagit emot stöd enligt artikel 3.1 och 2 samt det totala stödbeloppet som var och en har mottagit enligt stödordningen.

⁽¹¹⁹⁾ Rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd (EGT L 142, 14.5.1998, s. 1).

⁽¹²⁰⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

- b) Det totala preliminära återkravsbeloppet (kapital och räntor) som ska återbetalas av varje stödmottagare.
- c) En detaljerad beskrivning av åtgärderna som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut, inbegripet de åtaganden som anges i bilaga I.
- d) Dokument som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet och att de åtaganden som anges i bilaga I är uppfyllda.

2. Tyskland ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärderna som vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 3.2 har slutförts och åtagandet som gjordes i bilaga I har genomförts fullt ut. Tyskland ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut. Tyskland ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

Artikel 9

Tyskland har åtagit sig att investera 50 miljoner euro i sammanlänknings- och i europeiska energiprojekt. Tyskland ska hålla kommissionen underrättad om genomförandet av detta åtagande.

Artikel 10

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland.

Utfärdat i Bryssel den 25 november 2014.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

ÅTAGANDE SOM TYSKLAND LÄMNAD IN DEN 7 JULI 2014

”Artikel 110/30 fråga för befintliga anläggningar och det gröna el-privilegiet (EEG 2012)

För EEG 2012 kan en övergripande lösning utformas för både det gröna el-privilegiet och artikel 30/110. Lösningen skulle bestå i att återinvestera i sammanlänkningar eller i liknande europeiska energiprojekt upp till det beräknade beloppet för den påstådda diskrimineringen. Återinvesteringen skulle kunna göras parallellt med utvecklingen av det berörda projektet. På grundval av uppgifterna som lämnats av Tyskland bör återinvesteringen uppgå till 50 miljoner euro för perioden januari 2012–juli 2014. Återigen gör Tyskland detta åtagande för att värna om sin rättsliga ställning (ingen diskriminering).”

BILAGA II

ÅTAGANDE SOM TYSKLAND LÄMNADE IN DEN 4 JULI 2014

”Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen (*). Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet ('Bescheiddaten'), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012"

(*) Ursprünglich fotnot: 'Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.'

Översättning

”Återkravet [beloppet som ska återbetalas] för ett visst företag beror på skillnaden mellan relevanta EEG-kostnader som fastställts enligt riktlinjerna för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014 – 2020 (hädanefter kallade 2014-års riktlinjer) och EEG-kostnader som fastställts enligt 2012 års EEG-lag. I detta avseende begränsar anpassningsplanen betalningarna enligt 2014-års riktlinjer till högst 125 % (år 2013) och till högst 150 % (år 2014) av de betalningar som gjorts avseende 2013 enligt 2012 års EEG-lag (se diagram). Negativa återkravsbelopp beaktats inte.

Diagram: Beräkningsmetod för återkrav

$$\text{Återkrav 2013} = P(\text{anpassningsplan}) 2013 - P(\text{EEG 2012}) 2013$$

$$P(\text{anpassningsplan}) 2013 = \text{minimum } P(\text{EU-riktlinjerna}) \text{ och } 125\% \times P(\text{EEG 2012}) 2013$$

Återkrav 2013: Återkrav avseende år 2013

P (anpassningsplan) 2013: Betalning enligt anpassningsplanen för 2013

P (EU-riktlinjerna) 2013: Betalning enligt 2014 års riktlinjer för 2013

P (EEG 2012) 2013: Faktiska betalningar på grundval av 2012 års EEG-lag för 2013

Med tanke på åtgärdernas brådskande art och för att begränsa den administrativa bördan, vilket torde bli mycket stor, är det nödvändigt att beräkna företagets återkrav enbart på grundval av de uppgifter som redan finns tillgängliga för Bafa (*). Följaktligen kommer man att använda sig av de företagsspecifika uppgifterna (bruttoförädlingsvärde till marknadspriser, elförbrukning och faktiska elkostnader) som lades fram i företagets ansökningar för 2013 och 2014, men som motsvarar det år för vilket styrkande handlingar måste lämnas in (dvs. räkenskapsåret 2011 för en nedsättning som beviljades 2013, och räkenskapsåret 2012 för en nedsättning som beviljades 2014). Beräkningen bygger på bruttoförelägningsvärdet till marknadspriser, eftersom uppgifter om bruttoförelägningsvärde till faktorkostnad inte är tillgängliga. Dessutom måste jämförelseberäkningen baseras på uppgifterna om elförbrukning som inlämnats i ansökningar och som motsvarar året för vilket styrkande handlingar måste lämnas in. De uppgifterna om elförbrukning skiljer sig från uppgifterna om faktiskt förbrukad el under året för vilket nedsättningen beviljas.

Referensår för använda värden

	Bafa-beslut för 2013	Bafa-beslut för 2014
Bruttoförädlingsvärde till marknadspriser	2011	2012
Förbrukad el	2011	2012
Elkostnader	2011	2012”

(*) Ursprunglig fotnot: 'Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.'

BILAGA III

ÅTERKRAVSMETOD

1. Återkravet ska endast omfatta nedsättningen av EEG-tilläggsavgiften som beviljas för åren 2013 och 2014 (nedan kallade *de aktuella åren*).

2. Återkravsbeloppet ska för vart och ett av de aktuella åren motsvara skillnaden mellan beloppet som är förenligt med den inre marknaden för det året, som fastställs i punkterna 5–8, och EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för det aktuella året och som fastställts i punkterna 3 och 4.

EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för det aktuella året.

3. EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för det aktuella året ska erhållas genom att tillämpa den nedsatta tilläggsavgiften för det året på stödmottagarens elförbrukning under samma år.

4. Genom undantag från punkt 3 får Tyskland som ett första steg använda elförbrukningen som lades fram i stödmottagarens ansökan för det aktuella året för att beräkna ett preliminärt återkravsbelopp. I sådana fall ska det preliminära återkravsbeloppet betalas in utan dröjsmål, och Tyskland ska som ett andra steg fastställa det slutliga återkravsbeloppet på grundval av faktiska förbrukningsuppgifter och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa återkrav eller återbetalning på grundval av det slutliga beloppet ("korrigeringsmekanism").

De stödberättigade beloppen

5. Om mottagaren tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer (punkt 185 i 2014 års riktlinjer), eller om stödmottagaren har en elintensitet på minst 20 % och tillhör en sektor med en handelsintensitet på minst 4 % på EU-nivå, även om det inte tillhör en sektor som finns förtecknad i bilaga 3 till 2014 års riktlinjer (punkt 186 i 2014 års riktlinjer), är stödmottagaren berättigad till stöd i form av nedsättning av finansieringsstödet för el från förnybara källor. För tillämpningen av punkt 186 i 2014 års riktlinjer får uppgifterna som lämnats i ansökan för det aktuella året användas.

6. Om stödmottagaren är stödberättigad enligt punkt 5, uppgår det förenliga beloppet till 15 % av EEG-tilläggsavgiften utan nedsättning (punkt 188 i 2014 års riktlinjer). Emellertid kan beloppet som är förenligt med den inre marknaden begränsas på företagsnivå till 4 % av bruttoförelägningsvärdet för det berörda företaget. Beträffande företag som har en elintensitet på minst 20 %, kan det förenliga beloppet begränsas till 0,5 % av det berörda företagets bruttoförelägningsvärde (punkt 189 i 2014 års riktlinjer). För tillämpningen av punkt 189 i 2014 års riktlinjer får uppgifterna som lämnats i ansökan för det aktuella året användas.

7. Om stödmottagaren inte är stödberättigad enligt punkt 5, uppgår det förenliga beloppet till 20 % EEG-tilläggsavgiften utan nedsättning (punkt 197 i 2014 års riktlinjer).

8. Om det förenliga beloppet för något av de aktuella åren, som fastställts på grundval av punkterna 6 och 7, är högre än EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för det aktuella året, ska de stödberättigade belopp begränsas enligt följande:

- a) för 2013 får det stödberättigade beloppet inte överstiga 125 % av EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för 2013 (dvs. samma år).
 - b) för 2014 får det stödberättigade beloppet inte överstiga 150 % av EEG-tilläggsavgiften som faktiskt har betalats av stödmottagaren för 2013 (dvs. året innan).
-